

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 138-40

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικού έτησία δραχ. 12. εξάμην 6
Έξωτερικού φρ. χρ 20

ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδου Λέκα άρ. 24
(Έναντι Στοάς Συμπούλου)

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 23 Σεπτεμβρίου 1917

Τό ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 25

Άγγελια και διαφημίσεις με εικόνας και μη κατ' άποκοπήν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Οί έπιθυμοϋντες εκ των ήμετέρων άναγνωστών να παρακολουθήσωσιν εξ άρχής την θανασίαν περι Ελλάδος διάλεξιν του Μπερλ και το μοναδικόν «Ταξειδάκι εις τον Άρν» δύνανται να λάβουσι δωρεάν τα προηγούμενα φύλλα από τα γραφεία της «Αληθείας».

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΛ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου φύλλου)

Η πολιτική ελευθερία με τα ώφέλη και τους κινδύνους της, με την εθγένειαν αυτής και τα όλισθήματα, ιδού το πρώτον χαρακτηριστικόν του ελληνικού πολιτισμού και ό καρπός της εκ πολλών χιλιετηρίδων ποραδόσεώς του.

Και έτερον χαρακτηριστικόν συνδέεται λογικώς με το πρώτον και δέν συντελεί όλιγώτερον εκείνου εις το να δείξη διαφόρους τους Έλληνας των άλλων πληθυσμών της Ανατολής είναι τοϋτο ή φύσις του πατριωτισμού των. Έν Ανατολή όλοι οι λαοί πρεσβεϋουν ένα ό ξ ύν πατριωτισμόν, όστις εξηγείται έπαρχων ίσως δια λαούς πρό όλιγον μόνον ελευθερωθέντας από μισαρόν ζυγόν, και μη συμπληρώσαντας τον έδαφικόν αυτών σχηματισμόν, λαούς άπαιδεύτους και άπλήστους, περικυκλωμένους από άντιπάλους έπίσης άγρομαμάτους και φιλοδόξους. Πρεσβεϋουν οι λαοί αυτοί πατριωτισμόν στερόν, άγριον, βασιζόμενον έπί των έγωιστικών ένστάτικων της άνθρωπίνης φύσεως, έπί της τυχαίας όλωσ φύσεως του αίματος και της φνλής διά την όποία ό άνθρωπος είναι άνεύθυνος, τον πατριωτισμόν δηλονότι των πρωτογενών έθνών των δυσαρσστημένων διά το παρόν και άνησυχόντων διά το μέλλον, ό όποιος εκδηλοϋται προπάντων δι' έχθρότητος έιατίον παντός άλλογενοϋς, τοϋτ' ύπερ είναι συνάνημον ξενοφοβίας. Ξενόφοβοι είνε οι Βούλγαροι, οι Ρωμοϋνοι, οι όποιοι διαβλέπουσιν άκόμη εις κάθε ξένον έναν έχθρόν του όποιον δέν πρέπει να αίόξουν ποτέ την θύραν της πατρίδος — έστω και άν ταϋτα πράττοντες βιάζουσι τους κανόνας του διεθνούς δικαίου και της φιλοξενίας άπέναντι ανθρώπων φιλησυχών και εργατικών, οι όποιοι πολλάκις είναι γεννημένοι και έγκατεστημένοι από πολλάς εκατομυατηρίδας εις την χώραν που κατοικοϋν, ή ήλθον να εργασθουν τιμώς χωρίς ύστερονουβουλίαν να συντελέσουν εις τον πλουτισμόν της και εις την ευημερίαν της. Φιλύποτοι και άποκλειστικοί κατά το παράδειγμα του Θώα, του Σκίνθον βασιλέως της Ταυρίδος, οι λαοί αυτοί είνε πάντοτε έτοιμοι, έν τη έθνικοφρονή αυτών μαρία, να διατάξωσι έξορίας και έξουτώσεις, οϋδέποτε δέ να δεχθώσιν ευμενώς και να άφομοϋώσωσιν.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Φωτογραφική έπιπροεσία της «Αληθείας»

Ο Διάδοχος εις το μέσον μετά την κριτική της μάχης της 20ης συνομιλών μετά τω κ. Δημοσπίλον και άλλων αξιωματικών. Όπισθεν του Διαδόχου συνομιλοϋντες οι πρόγκητες Άνδρέας και Χριστόφορος

Εις την γραμμήν του πυρός του πεζικού. Μακράν φαίνεται το πυροβολικόν βάλλον κατά της κνανής στρατιάς

Φωτογραφία του παρακολουθήσαντος τον στρατόν συνεργάτου μας κ. Χρ. Δημητράκοπούλου

Ο ελληνικός πατριωτισμός είναι όλωσ διάφορος. Εκδηλοϋται έν Ανατολή έπό μοναδικήν μορφήν, λαμβάνων τον χαρακτήρα του πατριωτισμού των χωρών των πλέον προχωρημένων χωρών της Άύσεως. Η άρχή έπί της όποίας βασιζεται ή έθνικότης είνε όλωσ νεότερα είνε ή κατά το 1789 άνακηρυχθείσα άρχή, της ελευθέρως έκλογής, της έκουσίας συγκατανεύσεως: έκαστος λαός είναι άνεξάρτητος και κυρίαρχος έκτός των τειχών της πατρίδος του, καθώς και έντός αυτής. Καθώς εκλέγει τους αντιπροσώπους του να τον διοικήσωσι, τοιοιτοτρόπως προσκολλάται εις την έθνικήν ομάδα ή όποία τον έλκύει, ή άποσπάται εκ της όμοεθνίας με την όποιαν δέν αισθάνεται ούτε δεσμούς, ούτε ήθικοπνευματικήν ταυτότητα. Η συνείδησις είναι ή βάση της πατρίδος, και όχι ή κατάκτησις, το αίμα και ή θρησκεία. Ο Έλλην είναι Έλλην διότι αισθάνεται έαυτόν Έλληνα, και όχι διότι είναι ελληνικής καταγωγής. Ολίγον ενδιαφέρει ή σλαβική ή κοιτισοβλαχική κατάληξις του όνόματός του όταν αυτός προσεχώρη-

σεν ελευθέρως εις τον ελληνισμόν, όταν διά της καρδιάς του συνδέεται και δέν θέλει να άποσπάται από του ελληνικού πολιτισμού. Ο πατριωτισμός αυτός είναι μάλλον ιδέα παρά ύλικόν τι γεγονός. Έκ τούτου προέρχεται ή ισχύς του και το μεγαλείον του, και διά τούτον κατεκτήθησαν εις τον ελληνισμόν οι σλανόφωνοι και οι κοιτισοβλαχικοί εκείνοι πληθυσμοί της Μακεδονίας, της όποίας διεδικει με την μάχαιραν και την βόμβαν ανά χείρας, έν όνόματι κοινής δήθεν καταγωγής, ό ρωμουνικός ή βουλγαρικός έθνικισμός, και οι όποιοι άντι της έξομώσεως του Έλληνισμού προτιμώσι την καταστροφήν, τα βασανιστήρια και τον θάνατον. Μεταξόν των Κοιτισοβλάχων τώ όντι έστρατολογήθησαν κατά το 1821 πολυάριθμοι ήρωες του άγώνος της Άνεξαρτησίας, οι Μποταραίοι και οι Τσαβέλληδες: μεταξόν αυτών ενόρισκοντι προσέτι πολλοί εκ των έθνικών ειερογετών ό Άβέρωφ ό όποιος εκληροδότησεν περιορισίαν εξ εκατομμυρίων διά την κατασκευήν σγελίων και πλοίων,

ό Βαρώνος Σίνα του όποιον τα καθιδρύματα είναι έν ταϋτῶ πλούσια και πολυάριθμοι, ό Ριζάρης και ό Ζωσιμάς, ό Ήπειρώτης Ζωγράφος, ό Ζάππας ό ίδρυτής της λαμπρής Σχολής της Κωνσταντινουπόλεως εις την όποιαν μόνον το έργον του Άρσάκη άλλου Κοιτισοβλάχου δύνανται να ποραβληθή τέλος ό Χατζηκώστας, ό Τοσοίτας, ό Στουρονάρας, ό Πάγκας και τόσο άλλοι. Ίδου τίτι τρόπον ή Έλλάς είνε ή αντιπρόσωπος των ιδεών της Άύσεως και των άρχών της Έπαναστάσεως του 1789 τόσο έν τη έσωτερική πολιτική έν τη όποία είνε ή σημαίόφορος της φιλελευθερίας και του δημοκρατισμού όσον και έν τη ιδέα της πατρίδος, έν τη όποία είνε ή ενσάρκωσις του δικαίου κατά της ισχύος, και της νεωτέρας άρχής των έθνικότητων κατά της ιστορικής ή φυλετικής άρχής καθώς ό Άλσαυτός αντιπροσωπεύει τοϋτο έν τη Άύσει, παρά το γλωσσικόν εντόπιον ιδίωμα και τον σχηματισμόν κατά το μάλλον ή ήττον ιδιαίτερον του κρατίου του. Έρεκεν δέ άκριβώς τούτου οι Έλληνες έχουν διπλόν

τίτλον εις την συμπάθειαν ημών ως δημοκρατιών και ως Γάλλων.

(Ακολουθεῖ)

ΣΗΜ. Οί θέλοντες να παρακολουθήσουν το εξάσιον ανώνυμω—το στήριζόμενον εις την ιστορίαν και ψυχολογίαν—του δικαίου γάλλου, δύναται να ζητήσουν τα προηγούμενα φύλλα από το γραφείον μας δι' απλού δελταρίου και θέλομεν τα στείλῃ προθύμως ελεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΒΛΛΑΔΙ

ΑΠΟ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

(1827-1907)

ΜΕΡΟΣ Α'—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ο Έλλην φύσει καλλιτέχνης. — Ο εκ Δακίας Στέφανος Κανέλος. — Αί Αθήναι πρό του 1834. — Πώς περιγράφει αυτά ο Edgar Quinet. — Τα καρνεδάκια και τα πρώτα αλφραβητάκια. — Τί λέγει ο Abbot Grasset. — Το καρνοφίλι και η πάλα. — Τα δημοτικά τραγούδια. — Ο απαίσιος άμανές. — Η Ευρωπαϊκή μουσική άγνωστος.

Εν Αθήναις εϋθύς μετά την εκ του βυρβάρου ζυγοϋ άπελευθέρωσιν μέρους της Ελλάδος, ήρχισε μικρά τις μουσική ζύμωσις. Ο Έλληνας, φύσει καλλιτέχνης, όταν πλέον ευρέθη εν περιβάλλοντι, ένθα ο άγριος δεσποτισμός του βυρβάρου καταχρηστού δέν ήμποδίζεν αυτόν να αναγκαλισθη σὺν τῇ ποθητῇ ελευθερίᾳ, ὑπέρ ης ἐπὶ σειράν αιώνων ἐμόχθητεν, καὶ τὴν θεῶν Μούσαν, μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπέδωθε καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς μουσικῆς κατανῶν ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν μεγάλην αὐτῆς δύναμιν.

Μετὰ τοιοῦτον ἀγῶνα, βεβαίως καὶ ἄμεσος ἔδρυσεν μουσικῶν σχολῶν καὶ ἡ συστηματικὴ διδασκαλίᾳ τῆς μουσικῆς δέν ἦτο δυνατόν, διότι οὔτε οἱ κατ'ἀλλοιθὸν διδάσκαλοι, οὔτε τὰ κατ'ἀλλοιθὰ μέτρα πρὸς ἔδρυσιν μουσικῶν σχολῶν ὑπῆρχον.

Πρὸ αὐτοῦ προέβλεπον ἄλλα ζητήματα πλέον ἐπιείγοντα. Ἐπρεπε ὁ πολιτισμὸς νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐπιτελῇ τὸ βραδύ αὐτοῦ ἔργον, ἔπρεπε νὰ ἐξημερωθοῦν τὰ τραγέα ἤθη, διὰ νὰ τύχουν πάλιν εἰς τὴν χώραν μας εὐμενοῦς ὑποδοχῆς αἱ ἀποπαῖσαι θεότητες.

Διὰ τοῦτο κατὰ τὰ πρώτα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἐντεθεθῆν, βλέπομεν τὴν μουσικὴν σπ. ἰως καλλιεργούμενην καὶ κατ' ἀκολουθίαν τοῦς μύστας αὐτῆς πολὺ ὀλίγους, καὶ τοιοῦτος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν διχόφων ἄλλων μερῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Δακίας, Κρήτης, Χίου καὶ τινῶν ἄλλων Ευρωπαϊκῶν πόλεων ἐλθόντες.

Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγεται καὶ ὁ Στέφανος Κανέλος, (1) ὅστις ἐν Δακίᾳ ἔτι ὡν ἐτόνισεν ἐν ἔτει 1824—25 τὸ φλογερὸν «Τί καρτερεῖτε» ὡς καὶ τὸ ἔτερον θούριον.

«Παῖδι Ἑλλήνων τί καρτερεῖτε Τ' ἄρματα πάστε, ἦρθε ὁ καιρός».

Ο αὐτὸς Κανέλος προκειμένου νὰ κατέλθουν ἐκ Δακίας εἰς Ἑλλάδα ὁ Τισσαμένος μετὰ τοῦ Σπανοπούλου, ἵνα λάβουν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς τὰς κατωτέρω ἐμμέτρους νοουθεσίας, τὰς ὁποίας ἀργότερον ἐτόνισεν ὁ ἴδιος, μέχρι τῆς ἡμέρας δὲ ψάλλονται εἰσέτι ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν Δημοτικῶν σχολείων.

Τὰ παλληκάρια τὰ κτλ Δέν κλέφτου, δέν ἀρπάζουν. μόνον τυράννοσ πολεμοῦν τὸ δίκαιον παντοῦ τιμοῦν μισοῦν τὴν τυραννίδα καὶ ζοῖν γιὰ τὴν πατρίδα.

Αἱ Αθήναι πρό του 1834, προτοῦ δηλαδὴ ἀνακηρυχθῶσιν ὡς πρωτεύουσα τοῦ νεοσυστάτου Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἦτο μικρὰ τις κωμπολις πρὸς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως ἐκτετατομένη, ἐστερημένη ὁδῶν καὶ συγκοινωνίας. Ο Edgar Quinet ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὸ 1839 τὰς Αθήνας, ὡς ἔζη περιγράφει αὐτάς. (2) Ἦδυνάμην νὰ πιστεύσω ὅτι ἀρικόμηρ εἰς Αθήνας τὴν ἐπαύριον τοῦ ἔμπεροιο τοῦ Σέρβου ἢ τῶν σφαγῶν τοῦ Σύλλα. Τὸ βλέμμα ἐπιπῶνος πλανώμενον ἐπὶ ἐδάφους κεκαυμένου ὑπὸ τοῦ ἔμπεροιο, ἐπὶ κατερειπωμένων οἰκοδομῶν, ἐπὶ καλυβροσιτιῶν εἰς κλάδον πεύκης ἀναστειλῆ, πρὸς ἀνάπλυναν, τοὺς κίονας καὶ τοὺς τοίχους τῆς ἀρχαιοτήτος.

Οὔτε βιβλία ὑπῆρχον τότε, οὔτε φανοί, οὔτε ἐφημερίδες, οὔτε ταχυδρομεῖα. Τὰ ἐκ Ναυπλίου (3) γραμμάτια ἐκράτει κλητῆς τις, ὅστις ἀνερχόμενος ἐπὶ τινος βιτίου εἰς τὴν ἀγοράν, ἀνεγίνωσκε εἰς ἐπήκοον πάντων τὰς ἐπιγραφὰς τῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δέν ἐνεφανίζετο τὸ οἰκεῖον πρόσωπον, αἱ ἐπιστολὴ ἐρρίπτοντο εἰς τὴν πυράν.

Ἡ ἐν Ναυπλίῳ ἐκδιδόμενη ἐφημερίς α' Αθήνα, ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 17ης Αυγούστου 1834, δημοκρινεῖ εἰς τῆς μελετωμένης τότε μεταφορᾶς τῆς πρωτεύουσας ἐκ Ναυπλίου εἰς Αθήνας, με-

ταξὺ τῶν ἄλλων ἔγραφε καὶ τὰ ἔζη διὰ τὴν πόλιν τῶν Αθηνῶν. «Οἱ σύγχρονοι Ἀθηναῖοι δέν ἔχουν μὴδ' ἓνα ἄσπιον διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ κοινοῦν. Τὰ ερεῖλια εἶναι πλήρη ἀκαθαρσιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπερέφουν κῶνωπα, σκίλιαν ὀνομαζομένην, σιωπηρὰ ἐπισκεπτομένην ἄλλοις τοῖς θαλάμοις τῆς ἐφήβου κόρης καθῶς καὶ τοῦ 800ῦς γέροντος».

Τὰ μόνον κέντρα συναθροίσεως ἦσαν ἐν τῇ δύο μικρὰ καφενεδάκια, λειψίνα τῶν Τουρκικῶν καφενεδῶν, τὰ ὁποῖα παρὰ τὴν γενικὴν καταστραφὴν κατώρθωσαν νὰ διασώσουν τὴν στέγην τῶν. Εἰς τὰ καφενεῖα δ' αὐτά, εἰς τὰ ὁποῖα συνιθροῖζοντο ὅλοι οἱ ἤρωες τῆς Ἑλλ. Ἐπα. ἀστάσεως, οἱ ἐν Αθήναις εὐρισκόμενοι, ἀνελύετο ἡ πολιτικὴ ὄχι μόνον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ αἱ πράξεις ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ἐκρίνοντο. Εἰς αὐτὰ εἰδίδετο καφερῆς, ἐντὶ ταυτοχρόνως ἐπαλοῦντο καὶ τὰ πρώτα ἐν Αἰγίνῃ ἐκτυπωθέντα ἀλφραβητάκια.

Ὡρίζιν εἰκόνα τῶν Αθηνῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐν ὀλίγαις λέξεσι, διδοῖ ὁ τότε ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλλάδα Γάλλος Thomas Abb-Grasset, ἐν ἐπιστολῇ τὴν ὁποῖαν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἐν Παρισίῳ κόμητα Durcis. «Εἰς τὸν τόπον τῆς ὥρας δημοκρατίας, γράφει ὁ Grasset, ἦτοι ἐκκυριάρχῃσ ποτὶ ἐνὸς μεγάλου τμήματος τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἄπλοῖται σήμερον πενιχρὰ πολίτην, μαύρη ἐκ τῶν καπνῶν, σιωπηλὴ ὡς φύλαξ μνημείων, μὴ στενοῦς καὶ ἀσυμμέτρους δρομίσκους».

Τοιαύτην ὄψιν ἐπαρουσίαζε λοιπὸν πρό του 1834 ἡ ἐκκλητικὴ τῆς Παλλάδος πόλις. Ἡ δουλεία εἶχε σαθρῶσαι μὲ πένθος τὴν ἱεράν αὐτῆς γῆν, ἀπὸ τοὺς βωμῶν τῶν Μουσῶν δέν ἐσώζετο οὔτε λίθος καὶ οἱ τρίβολοι εἶχον καταπνίξει τὴν ἱεράν δάφνην.

Ἡ τότε κοινωνία τῶν Αθηνῶν ἀπηρτίετο ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν καὶ ἀνετάρφησαν εἰς τὰ βουνα, ὡς ἄγῶριστον σύντροπον ἔχοντες τὸ ἐνδοξον καρνοφίλι καὶ τὴν τετιμημένην πάλαν. Λαὸς λοιπὸν ὑπὸ τοιοῦτος ὄρους ἀνταρραφῆς δέν ἦτο εὐκόλον εὐθύς ἀμὲν τῆ ἀπελευθέρωσιν του νὰ ἀποβάλῃ τὰ παλαιὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ νὰ ἐναγκαλισθῇ νέαν ζωὴν, τὴν ζωὴν τοῦ Ευρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ἰὰ διάφορα μουσικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα σήμερον πλεονάζουν, οὐ μόνον ἐν Αθήναις, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπωτέρω γωνίᾳ τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦσαν ἀντικείμενα ἐκπλήξεως καὶ περιεργείας. Μουσικὴ ἐξ ἐπαγγέλματος ἦτο ἐπίσης ἀγνωστος Ἡ γλυκυτάτη Ἰταλικὴ μουσικὴ, ἡ ζωηρὰ καὶ πετακτὴ Γαλλικὴ καὶ ἡ σκιαὶ καὶ φιλοσοφικῆς Γερμανικῆς οὐδεμίαν ἔστιν κατεῖχον τότε. Ἀπὸ τῆς μίας μέχρι τῆς ἑτέρας ἄρχας, δέν ἤκουε τις ἄδομένα κατὰ τὰς συναρστροφὰς καὶ συμπόσια, εἰ μὲ τὰ πλήρη μεγαλείου καὶ ἐμπνεύσεως δημοικὰ τραγούδια, ἄτινα, ὡς ἄλλοι γρονθοφῶν, παρακλούθησαν τοὺς συνεχῶς ὑπὲρ τῆς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀγωνιζομένων προγόνου μας.

Ἐκτός δ' αὐτοῦ, ἴγνη τῆς πολυφωνίου δικτάσεως τοῦ ὁπως εἰς ὅλα τὰ πράγματα, οὗτω καὶ εἰς τὴν μουσικὴν, ἀφῆκεν ὁ Τουρκικὸς δεσποτισμὸς, ἄτινα δυστυχῶς σώζονται εἰσέτι εἰς τὰς ἀπωτέρω γωνίας τῶν Αθηνῶν καὶ τὰς περὶ αὐτὰς μικροπόλεις τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀπαίσιος καὶ μονότονος ἄμανές, τρανὸν στίγμα τῆς καλλιτεχνικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ὁ ἐπὶ σειράν αιώων μίανζε τὴν ἀτμοσφαιρὴν τῆς δυστυχῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποδιώξε τὴν γνησίαν Ἑλληνικὴν μουσικὴν, εἶχε προσηλυτίσει πολλοὺς ἐκ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ αἶφην μετὰ τὸ τέλος ὥρας τινὸς κλέφτικου τραγουδοῦ, ὄψοιτο ἔρριπος καὶ πλήρης μονοτονίας φωνῆ, ἄδουσα Τουρκικὸν ἄμανές.

Ἡ Ευρωπαϊκὴ μουσικὴ, ἡ μουσικὴ τῆς μελωδίας καὶ ἀρμονίας δέν ἤκουετο εἰς κανὲν μέρος.

(Ἐπεταὶ συνέχεια) Θεόδ. Ν. Συνοδινοῦς.

- (1) Ἱστορικὰ ἀναμνήσεις.—Ν. Δραγοῦμη τόμος Α', σελίς 91. (1) «Ἐβδομάς» Αἱ Αθήναι τῆρ 1829. Ἔτος 1885 σελίς 302. (3) Μέχρι τοῦ ἔτους 1834, ἡ γνωστὸν, τὸ Ναύπλιον ἦτο ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Ἡ Ευρωπαϊκὴ μουσικὴ ἐν Αθήναις. — Χαρτοπαίγιον καὶ χορὸς. — Αἱ Δες Ἀργυροπούλου. — Ἡ πρώτη Ἑλληνίς, ἡ ὁποία ἔψαλε Γαλλικὴν μουσικὴν ἐν Ἑλλάδι.—Τὸ Γαλλικὸν Παρθενάγειον.— Ὁ πρῶτος μουσικὸς θίασος (Banda). κτλ. κτλ.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ ΔΔΕΛΦΩΝ ΘΕΟΦΙΛΗ ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 80

Εἰς τὸ πασίγνωστον καὶ πλουσιώτατον χρυσοχοεῖον καὶ κοσμηματοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Θεοφίλη—ὁδὸς Αἰόλου ἀρ. 80—ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ διάφορα κοσμήματα χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ, πολύτιμοι λίθοι, ἀδάμαντες, μαργαρίται, ρομβίνα κλπ.

Μοναδικὴ εἰκαρία!

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Τὸ ταξειδάκι εἰς τὸν Ἄρην—

Τὸ ἀταξειδάκι εἰς τὸν Ἄρην τὸ ὁποῖον δημοσιεύει ἡ «Ἀλήθεια», δημοσιεύεται ταυτοχρόνως διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἀγγλικήν, εἶνε δὲ ἔργον ὥρας φιντασίας τοῦ κ. Munch Hawson. Ὁμοιάζει τὸ περιεχόμενον του πρὸς τὰ ἀταξειδάκια τοῦ Γκούλιβερ. Ὅπως εἰς τὸ ἀθάνατον βιβλίον του Σουίφτ οὕτω καὶ εἰς τὸ ἀταξειδάκι τοῦ Ἄρην ἡ γελοιογραφία ἄλλοι πλανήτου χρησιμοῦει πρὸς γελοιογραφίαν τῶν ἀτελειῶν τοῦ φυσικοῦ, τοῦ ἔλλειπτος πολιτισμοῦ καὶ τῆς ὑπεροφίας τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Οἱ θέλοντες νὰ παρακολουθήσουν τὸ «ταξειδάκι» ἄς ζητήσουν τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς «Ἀληθείας» καὶ θέλοσι τὰ λάβῃ δωρεάν.

—Ἐν μάθημα... ἐθιομοτυπίας—

Ποτὶ ἓνας κύριος δέν δίδει πρῶτος τὸ χεῖρ εἰς μίαν κυρίαν πρέπει νὰ περιμεινῇ νὰ τοῦ τὸ προσφέρει αὐτῇ Ὁ προσφέρων αὐτὸς πρῶτος τὴν χεῖρα του, ἀποδεικνύει τὴν ἀρηρημάδα καὶ ἔλλειψιν ἀνατροφῆς.

—Ἡ χειραφέτησις... προχωρεῖ—

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμερικῆς κ. Βοναπάρτες προέλαβε μίαν γυναῖκα ὡς γραμματεῖα του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Βιβιὰν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἑγγυασίας πρόκειται νὰ διορίσῃ ἐπίσης κυρίας εἰς τρεῖς θέσεις τοῦ τμήματος τῆς στατιστικῆς. Ἀναντιρρήτως οἱ κοινωνικοὶ ὅροι μεταβάλλονται ὀλονῖν ἡ γυναῖκα εἰς τὰ ἐπιγγέλματα, εἰς τὰς ἰδιωτικὰς καὶ δημοσίας θέσεις, βαδίει παραλλήλως πρὸς τὸν ἄνδρα. Ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας θέλει ἐκ τούτου ἀνατραπῆ ἀρῶν ἢ ὑποση ἄλλοιῶσις σεις συμφωνίας πρὸς τοὺς νεώτερος ὄρους τῆς ζωῆς; Τὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ ἤδη ἐσχότους κοινωνιολόγους.

—Ἡ ἀκρίβεια τοῦ ψωμοῦ εἰς τὴν... Ἀγγλίαν—

Ἡ θέλησα νὰ ἀντιῆσω ἐκ πηγῆς ἀγγλικῆς ἵνα ἴδω περὶ τίνος πρόκειται, διότι ἐνδιαφερόμενοί τινες ἐγάλασαν τὸν κόσμον... ὅχι διὰ τὸ συμφέρον τοῦ κοινού.

Λοιπὸν ἡ σημερινὴ ἀκρίβεια, ἡ ἔντασις τῆς τιμῆς εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ προβοῦν ὁ ψωμάδης εἶνε εἰς 50 λεπτῶν τὴν δευτέραν καὶ 60 τὴν πρώτην ποσότητα τοῦ ἄρτου! δηλαδὴ τὸ ἀγγλικὸ ψωμί θὰ πληρωθῇ ἡ πρώτη ποσότης — ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς μας πολὺ—θὰ πληρωθῇ περίπου 40 λεπτὰ ἢ ὀκτὰ. Καὶ σημειωτέον οἱ ὁ Ἄγγλος δέν εἶνε ψωμοφάγος, τρώγει σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ γεύματα του πατάτες.

Ἐδῶ τὸ ψωμί ποῦ ὑπερτιμᾶται πάντα 50 λεπτὰ τὴν ὀκτὰ, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη μόνον ζήτημα ὑπομίσεως! Ἀπορον μόνον πῶς πολλοὶ ἔθνη μισοῦσις δημοσιεύουσι ἀδανανίσεως ἀνακοινώσις κερδοσκόπων δ' ὑπερτιμῆσις προκειμένου περὶ τοῦ λεπτοτέρου κοινωνικοῦ μας ζητήματος τοῦ ψωμοῦ.

—Ποῦ ὄφραον ἡ δημοσιογραφία... ἀλλ' ἡ καλὴ—

Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Τύπου, τὸ λῆξαν πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ Βορῶ, ὁ κ. Πισὸν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας προεδρεύσας εἰς τὸ συνέδριον τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν προέειπεν ἐπὶ τοῦ Τύπου ὡς ἔξης:

«Εἰς τὸν Τύπον ὀφείλω εἶναι ἡμῖν τὸ πνεῦμά μου ἀνεπέχθη μόνον μὲ τὴν καθημερινὴν συνεργασίαν εἰς τὸν πολιτικὸν τύπον. Εἰς τὰς καθημερινὰς πολεμικὰς, τὰς πάντοτε εἰλικρινεῖς, πολλὰκις ζωηρὰ καὶ ἐνίοτε ἄδικους ἐῖρον τὴν ἀντίδρασιν τῶν γνησῶν μου καὶ τὸν ἀναγκαῖον χαλινὸν ἵνα μετρίσω τὴν ὑπερίγαν αὐσιρητότητα τῆς σκέψεώς μου. Ἐκεῖ ἰδιδάχθη τὴν ἀνεκικότητα ἡ ὁποία εἶνε ἡ πρώτη ἀρετὴ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐκεῖ ἠντήησα ὅτι θὰ μοι ἐπιτρέψετε ν' ὀνομάσω τὴν ἐντιμότητα τῶν πεποιθῆσῶν μου».

Τὸ δὲ ὁ τύπος κατορθῶν ἄλλοῦ ταιαυτὴν ἠθικὴν ἄς τὴν ὀνομάσωμεν ἔτσι, ἀνύψωσον τοῦ ἀτόμου, θὰ μῆς φανταῖται ὄνειρον, λογαριάζοντας τὰ χάλια τοῦ τύπου μας ἐδῶ πέρα.

—Διατὶ ὁ τύπος μας δέν δύναται νὰ ἔχη... τοιαῦτα ἀποτελέσματα;

Διότι ἀποξῆ ἀπὸ ἐργασίαν πολὺ κοπιαστικώτεραν ἄλλων μερῶν. Λοιπὸν δέν ἠγνοῖθη ἡ ἰδέα τῆς ἀλληλεγγύης, ὅτι ὑπεράνω τοῦ συμφέροντος ἐκάστης ἐφημερίδος ὑπάρχει συμφέρον ἀνώτερον τοῦ τύπου, τὸ ὁποῖον εἶνε καλλιεργηθῆ, θὰ ὀφελήσῃ ἕλικῶ, καὶ ἠθικῶς πάντας... καὶ τόσα ἄλλα διατὶ.

—Τὸ ὅπιτι τοῦ Ρομπινσῶν—

Τώρα εἰς τὸ Λονδῖνον εἰς τὴν Μίτσαμ-Ρὼδ ἄρχισαν τὴν κατεδάφιον τῆς οἰκίας ὀλον ὁ Λαυηλ Φοὶ εἶχε γράψει τὸν Ρομπινσῶν Κροῦζον. Καὶ πολλοὶ συλλέκται ἀρχαίων καὶ περιέργων ἀγοράζουσι δὲ τὴν τὴν ἱστορικὴν οἰκίαν. Ἐνας ἀμερικανὸς ἠγόρασε μίαν σανίδα μὲ ἀνάγλυφα ἡ ὁποία ἀνήκεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διασημοῦ συγγραφέως.

—Τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια—

Ἡ ἐν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, ἔργον τῆς Μονεργασίας τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Διαδόχου, βλέπομεν πρώτην φορὰν γέτος φθινοπωρινὰ γυμνάσια ἀντάξια τοῦ ὀνόματος. Εἶναι εἰ-

χάριστον οἱ ἡ κριτικὴ τῶν τε ἀρμοδιῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν συντακτικῶν εὐρίσκουν πολλὰ τὰ τρωτὰ εἰς τε τὴν τακτικὴν τῶν ἰθύνόντων καὶ ἐν γένει εἰς τὰς ἀσκήσεις. Εὐχάριστον βίβαια διότι τὸ ἐναντιὸν θὰ ἦτο τεκμήριον μεγάλης μεγαλαυχίας καὶ ἀδυναμίας βελτιώσεως. Ἐταῖ μὲ τοὺς πνευδῆς πολέμους—ἐπειθὴ ἡ ἀσκήσις εἶναι τὸ πᾶν εἰς τὴν ἀνθρώπινον δρασίον, ἀφοῦ καὶ ἡ τόσον ἐξυμνημένη ἀρετὴ εἶναι ἀπόρροια ἀσκήσεως—ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δέν θὰ εὐρέθη πρὸ ἀγνώστου καὶ καταλήκτου φαινομένου ἐν περιπτώσει ἀληθοῦς πολέμου. Ἡ «Ἀλήθεια», ἐνήμερος πάντα, ἔλαβεν ἐπικαίρως φωτογραφίας τῶν ἐφετειῶν ἀσκήσεων, τοῦ φωτεινοῦ τούτου σημείου τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς.

—Ἡ Πριγκίπισσα Σοφία εἰς τὰς ἀσκήσεις—

Μεταξὺ τῶν γραφικώτερον ἐπεισοδίων τῶν γυμνασίων εἶναι βεβαίως ἡ παράστασις τῆς μελωδίας Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τρεχοῦσης πρὸς συνάντησιν τοῦ Ὑψηλοῦ συζόγου τῆς με σ ο ο σ τ α ἄρ' οὐ ἄλλο μέσον δέν ὑπῆρχε πρόχειρον, διδάσκουσα οἱ δὲ πόλεμος δέν εἶναι αἰθουσα ὑποδοχῆς, ἔπειτα ἐτοιμάζουσα τὸν καφὲν ἢ ἰδίᾳ ἐκεῖ εἰς τὸ ὑπαυθρον καὶ ἐκ τῶν ἐνότων καὶ προσφέρουσα εἰς τὸν Διδάχον. Καὶ φανταζόμεθα, ὁποῖα θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀγαθοεργὸς δρασίς τῆς, ἡ προσωπικὴ τῆς αὐταπάρρησις οἱαν ὁ στρατὸς ὁ Ἑλληνικὸς εὐρέθη καὶ οὐραρῶς εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης...

—Στοιχίμα Προέδρου Δημοκρατίας καὶ... Ἐπισκόπου—

Ὁ πρόεδρος εἶναι ὁ Ροῦζβελτ καὶ ὁ κληρικὸς εἶναι ὁ κ. Γκάσφρλδ Ἐπίσκοπος Λονδῖνον, καὶ οἱ δύο, μεγάλοι ἐρασιῶνται τοῦ Λόουν-Τέννυς.

Ὁ Πρόεδρος εἶχε προκαλέσει τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν... ἐνίκησε.

Ἐλάτουν καὶ εἰς ἄλλην Δημοκρατίαν—τὴν Γαλλικὴν—Πρόεδροι καὶ Ἐπίσκοποι, ἀλλ' ἐκεῖ, ὡς φανταῖται δέν παίζουσι μαζὶ τὸ Λόουν-Τέννυς. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

—Ἡ Σελήνη ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς Γῆς—

Τὴν θεωρίαν αὐτὴν τὴν ἐξέφρασε πρὸ τριακονταετίας ὁ Γ. Η. Λάρβιν. Τώρα τὴν ἐναναφέρει πάλιν ὁ ἀμερικανὸς καθηγητὴς Πίκεριγγ. Ὁ Πίκεριγγ διασαφίζει καλλίτερα τὴν θεωρίαν τοῦ προκατόχου του ἐξηγῶν τὰ αἷτια καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς μεταμορφώσεως. Κατὰ τὸν ἀμερικανὸν καθηγητὴν αἱ ἠφαισιώδεις νήσοι τοῦ ὠκεανοῦ, καθῶς αἱ Χαβαῖ παρήχθησαν μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς σελήνης καὶ εἶνε ἀνάλογοι πρὸς τοὺς μικροὺς κρατήρας τοὺς παρατηρούμενους εἰς τὴν Σελήνην. Ἡ θεωρία αὐτὴ δέν ἔχει ἢ τὸ ἀπίθανον ἄλλως τε συμφωνεῖ μὲ τὴν θεωρίαν τοῦ Καντ ὅτι ὅλο τὸ πλανητικὸν μας σύστημα ἀπέτελε ἄλλοτε μίαν νεφελοειδῆ ἐξ ἧς ἀπεσπᾶσθησαν καὶ ἐσχηματίσθησαν ἐν διαδοχῇ ἑκατομμυρίων χρόνων ὁ Ἡλιὸς μας καὶ οἱ πλανῆται ποῦ τὴν περιστοιχίζουσι.

—Ὁ πεπολιτωμένος κόσμος καὶ ἡ διεθνὴς Ἐνωσις—

Μανθάνομεν ἀπὸ τῆς ἐφημερίδας ὅτι ὁ «πεπολιτωμένος κόσμος» ἢ τὰ «Κράτη τῆς διεθνῆς Ἐνωσεως» κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἄλλων ἐφημερίδων ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἔ. ν. δηλαδὴ ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἔβαλαν εἰς χρῆσιν τὸ νέον τιμολόγιον διὰ τὰ γράμματα τοῦ Ἐξωτερικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε 25 λεπτὰ διὰ 30 γραμμάτια καὶ ἔτι 15 καθῶς ἦτο μέχρι τοῦδε. Ἐκτός τούτου τίθεται εἰς χρῆσιν τὸ διεθνὴς «Κουπόνιον τῆς ἀπατήσεως» τοῦ ὁποῖου μόνον ἡ «Ἀλήθεια» ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἔδωσε τὴν φωτογραφίαν.

Τῶν μέτρων τ

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ

Η 'ΑΛΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Ο ΕΝ ΚΑΙΡΩ

ΕΛΛΗΝ. ΦΙΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ο 'ΣΟΦΟΚΛΗΣ,

ΚΑΙΡΟΝ 14 Σεπτεμβρίου (Του τακτικού συνεργάτου μας).

Η ευγενής άμιλλα, το κορυφωμα τουτο της υπερροχης της φυλης μας εν παντι εργω 'Εθνικω τε και ιδιωτικω, με αγει υπερηφανο εις την μεταβιβαση της σημερινης μου επιστολης επερχομενης μετα την περι 'Ιφίτου προηγηθεισαν τοιαυτην.

Επι τη πληροφορια οτι μελεταται να δοθη κατ' αυτας και νεον εκπληκτικον δεγμα της προδου του εν τη πολει μας Φιλοδραματικου Συλλογου ο 'Σοφοκλής' υπερ ευεργετικου τινος σκοπου τεινοντος να συντελεση εις την συμπληρωσιν κενου εν τη εν γενει ημετερα κοινοτικη ημων δρασει, εθεωρησα εαυτον υποχρεωμενον να γνωρισω εις τους πολυπληθεις αναγνωστας της 'Αληθειας' ιδιαιτατα δε εις τους της ελευθερας πατριδος, τα του ως ανωτερω σωματειου, ο 'Ελληνικος του οποιου οριζων περιβαλει την 'Ελληνίδα νεολαιαν της πρωτευουσας ταυτης Αιγυπτιακης πολεως.

Τον ως ανωτερω Συλλογον απαρτιζουσιν ως ερασιτεχνικα μελη, νεοι της καλλιστης κοινωνικης βαθμυδος της παροικιας μας υπο την προεδριαν ανδρος φιλοπατριδος και ακρω φιλογενους, του συμπαθους Ασκληπιάδου της πολεως μας κ. Σαρ. 'Ιατρου. Του 'Σοφοκλέους' σκοπος είναι η από σκηνης ερασιτεχνικης διδασκαλια δραματων υπερ διαφορων αναγκων των εκαστοτε παρουσιαζομενων εις τον 'Εθνικον μας οριζοντα αρ' ενος και η συναδελφωσις εξ αλλου και επι τα βελτιω αναπτυξις των διακρινομενων επι κοινοτικη υπερροχη νεων. Καίτοι νεωστι συσταθεις ο Συλλογος ουτος, μας παρουσιασεν εκπληξεις αξιας του ονοματός του υπερβαλλόντως τιμήσας την σφριγώσαν αυτου ολομέλειαν. 'Επανειλημμένως εδίδαξαν από σκηνης εργα σοβαράς υποδυτικης αξιας, υπο τα χειροκροτήματα άπασης της παροικιας μας, ητις εθεωρησε και θεωρει τον Συλλογον τουτον σεμνωμα των οικογενειακων της κύκλων.

Πρό τινος εδδθη εις το ενταυθα θεατρον 'Αβδās ερασιτεχνικη του 'Σοφοκλέους' παραστασις υπερ των πλημμυροπαθων κατοικων των Τρικκάλων, υπο την προστασιαν της Α. Ε. του Διπλωματικου ημων Πράκτορος κ. Ε. Φίλωνος, οστις και αυτοπροσώπως ετίμησεν την δοθεισαν εσπεριδα. 'Επιτυχια πλήρης εκάλυψεν την ευγενη ιδεαν των φιλοτιμων μελων, και οι αδελφοι μας κάτοικοι της παθούσης Θεσσαλικης πολεως θα ανακουφισθωσιν οπωσδήποτε εκ του εμβάσματος της εσπεριδος ητις προσεπρίσσει ως πληροφορομα ποσόν ακουόντως σοβαρόν. Τα λαβόντα μέρος μελη του 'Σοφοκλέους' εις το πρόσωπον των οποιων ανεγίνωσκε τις με 'Εθνικην συγκίνησιν την αλληλεγγύην της 'Ελληνιδος φυχης των και την χαράν ητις συνώδευσεν την υπερ τουούτου σκοπου ιδεαν των, υπήρξαν ανώτερα των προσδοκων μας.

Ανήκοντα εις καλλίστας οικογενείας και επιζηλους θέσεις κατέχοντα εν τη αγορᾳ και τοις διαφόροις γραφείοις, τα Σοφοκλεία μελη κεμηχότα εκ της ημερησιας των ενασχολήσεως απεμακρύνοντο καθ' εκάστην της οικογενειακης των στέγης μέχρι των μεσονυκτιων ωρων να εν ταϊς δοκιμαϊς του έργου τελειοποιούμενοι παρουσιασθωσιν αξιοι των προσδοκιων του κοινου, επερ τη αληθεια καυχᾶται από της εσπερας εκείνης της παραστάσεως.

Ευτύχημα ετι εν τη παροικία μας δεν ελλείπουν οι κορμοι του καλου και του ευαισθητου εφ' ου να δύνανται οι καλλιτεχνικοι ουτοι κλάδοι ν' αναρτησιν και στηρίζωσιν ετι τη υποβολη και υποκινήσει εκεινων ανέλαβον. Και από της μνήμης μου δεν απομακρύνεται την στιγμην ταυτην, ο αδιάσειστος κορμος του καλου, ο ζειπρόθυμος εργάτης των καλλιτεχνικων ιδεων, ο ανεξαντλητος 'Ελλην, ο μοναδικος εκτελεστής των ευαισθητων και ευγενων συλλήψεων παντός κύκλου, ο αγαπητός εις πᾶσαν παρά τον Νεϋλον 'Ελληνικην καρδιαν κ. 'Εμμ. 'Ιωαννιδης, υπο την σκιαν του οποιου καταφύγει πάντοτε προς τελειαν αυτης πραγματωσιν πᾶσα καλλιτεχνικη εμπνευσις. 'Αξιοπαράτηρον τη αληθεια το τάλαντον, δι' ου τινος αρειδως η φύσις επροίκισεν τον άδαμάντινον τουτον χαρακτήρα. 'Ερ-

χεται εξ 'Ελλάδος η από αλλην 'Ελληνικην γην καλλιτεχνικός τις όμιλος, μονάς η πλειάς ατόμων υπερ ενος εθνικου η ατομικου καλου θα συναντήση πρωτίστως τον ξεναγόν της εις το πρόσωπον του συμπαθους όμογενους δια να πιστεύση επί της όλης επιτυχίας ην η σοφή οδηγία και προσωπική συνδρομή του θέλει αναμφιβόλως εξασφαλίζει. Μέλος επίζηλον της ανωτερας επιχειρηματικης βαθμυδος του εν Αιγύπτω 'Ελληνισμού, παραμερίζει τας πολυλαπλᾶς αυτου εμπορικᾶς υποθέσεις προφανως ζημιούμενος δια να φανη χρήσιμος εις τους ζητούντας την συνδρομήν του, δια να τροφοδοτήση την εμψυτον ροπήν της μεγάλης και ευαισθητου φυχης του. Πρόεδρος η επίτιμος μέλος σωματειου η επιτροπης τινος κοινωφελους προορισμου ο κ. 'Ιωαννιδης ουδέποτε παρημέλησεν η παραμελει ην εκδήλωσιν των 'Ελληνικων αισθημάτων του, προθυμοποιούμενος να προσφέρη ευχαρίστως τας πολυτίμους του υπηρεσίας, ών ανευ χωλαίνε η συντέλειαι των καλων έργων. Μέλος του Διοικητικου Συμβουλίου του 'Ιφίτου' δεν απομακρύνεται ουδ' επί λεπτον των υπερ του γυμναστηριου προσφιλων του φροντιδων, προτιθέμενος ως πληροφορομα και ερασιτεχνικην παράστασιν να υποδείξη υπερ των αναγκων τουτου τη προσχωρήσει των Σοφοκλειων μελων, ατινα περι αυτον συνεπειρωμένα εξασφαλίζουν υπερ εαυτων μοναδικᾶς επιτυχίας και τας συμπαθείας των ενδιαφερομενων. Τοιούτους ών ο τιμημένος ημων όμογενης κ. 'Ιωαννιδης ανέλαβε και εδίδαξε τους περι τον 'Σοφοκλήν' νεους, οτινες ηραντον τον αλησμόνητον εκεινον θρίαμβον της υπερ των Τρικκαλιων αδελφων μας παραστάσεως, ης αναμένεται να δημοσιευθη η συντελεσθεισα ικανοποιητικη εϊσπραξις, στελλομενη δεόντως εις τον προς όν όρον.

Με την πεποιθήσιν πλήρη οτι θέλω προσκρούσει εις την εγνώσμενην μετριοφροσύνην των Σοφοκλειων μελων υποχρεωμένος ουχ' ήττον ειμαι να δώσω μίαν εικόνα της υπό εξαισίας επιτυχίας στερεθείσης παραστάσεως, ακολουθών αρχην ουχι ξένην προς το πρόγραμμα και τον τίτλον της ην αντιπροσωπεύω 'Αληθειας', επιλαμβανόμενης ζητημάτων από τοιαυτης και μόνης απόψεως, και αξιωθείσης της γενικης εκτιμήσεως αφ' ης ειδεν τον εν Αιγύπτω και αλλαχού ήλιον των όμογενων μας κλάδων, καταστάσα το συμπαθες αυτων εντύπωμα, εφ' ου και μόνον σεμνύεται.

'Επαίχθη λοιπον εν τῷ θεατρῷ 'Αβδās ποιηλια τις ευάρεστος. 'Η πρώτη πράξις του διδακτικου δράματος ο 'Χαρτοπαίκτης' αι κωμωδία 'Ακταίων ο παιδοκτόνος' το 'Κόκκινο πανταλον' απηγγέληθ η αριστουργηματικος μονόλογος του αειμνήστου Βερναρδάκη 'Μαρία Δοξαπατρη' και ο κωμικος 'Οινόςφλυξ' και ως εν κατακλειδι εψάλθησαν ζαματα τη συνοδείᾳ κλειδοκυμβάλου, υπο της ευγενως προσφερθείσης δεσποινιδος Χρόνης και του φίλου υψιφώνου κ. Σωτηρ. 'Ιωάννου.

Ο συμπαθής φίλος και μουστραχης ερασιτέχνης κ. 'Οδ. Λάππας, μέλος της εν 'Αλεξανδρεία εν'κρίτου οικογενείας των Λάππας υποδύθει τον 'Ακταίωνα' υπήρξεν άμίμητος προκαλέσας αληθη θέλλαν χειροκροτημάτων, τουθ' επερ επαξίως επανεληφθη κατά πολυ ανώτερον βαθμόν εν τη κωμωδία του 'Κόκκινου πανταλονιου' εν η ο ίδιος υπεδύθη χαριστάτα και με τελειαν τέχνην τον εραστήν στρατιωτήν, ευκαιρία καθ' ην πᾶσα κίνησις του ητο και μία εκκωφαντικη εκδήλωσις των έπυσηντων του κοινου. Ο κ. Ν. Σάββας υποδύθει τον ρόλον του γεροντος πατρὸς εν τῷ δράματι υπήρξεν υπερόχος, θέσας το κοινόν υπό δίλημμα, κατά την διακρίσιν του ερασιτέχνου από του δεδοκιμασμένης αξιας ήθοσιου. Οί κ. κ. 'Αδελφοί Παππαθεοδώρου υπήρξαν ανώτεροι των προσδοκιων του πλήθους καταχειροκροτηθέντες επανελημμένως. Ο κ. Η. Σακελλαρόπουλος, υιὸς εγκρίτου μέλους της εν τη πολει μας Πελοποννησιακης πατριδας κ. Ε. Σακελλαροπούλου γνωστου τοις πᾶσιν δια την 'Εθνικην αυτου δρασιν εν πάση ευκαιρία, εράνη υπερόχος εις τον εν τῷ δράματι δύσκολον ρόλον του. Ο κ. 'Ι. Οικονομίδης υπήρξεν άμιμητος εν τῷ δράματι και εν τη απιγγελία του δυσκόλου μονολογου του Βερναρδάκη, ο κ. Θ. Βώκος, αδελφος του εν 'Αθήναις γνωστου συγγραφέως, υπήρξεν ο στόχος των χειροκροτημάτων του κοινου εν τη κωμωδία και εν τη απιγγελία του μονολογου γούντος 'Οινόςφλυξ' με και σκηνακά ξεκαρδιστικώτατα. Ο κ. Γ. Γρηγοράκης με τα δυό του αρελη λόγια ως υπηρέτου εν τῷ δράματι αφήρπασεν το κοινόν και τέλος ο κ. Βιτάλης εράνη υπερίτερος των προσδοκιων του πλέον ιδιοτρόπου κριτικου εν θεατρῷ. Περί της καλλιτέχνης Κας Βέρδη θεωρω πᾶσαν μου κριτικην περιττην, της υποδυτικης της αξιας ουσης γνωστῆς εις πάντας εκ πολλων

περιστάσεων καθ' ἄς με πολλήν προθυμίαν προσέφερεν τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς δύναμιν.

Ἐν γενεὶ τὰς λαμπροτέρας ἐντυπώσεις ἀπέκομισε τὸ παραστὰν ὁμογενὲς κοινόν, ὅπερ ἐπανειλημμένως κατεχειροκρότησεν τοὺς τε παίζοντας εὐγενεῖς νέους καὶ τὸν θαυμασίως διδάξαντα ὁμογενῆ μας κ. Ἐμ. Ἰωαννίδην εἰς ὃν ὀφείλεται κυρίως ἡ συντελεσθεῖσα ἐπιτυχία.

Λίαν προσεγῶς θέλω σᾶς ἐπιστεῖλαι ἐκτενῶς καὶ περὶ τῆς μελετωμένης ὑπὲρ τοῦ 'Ἰφίτου' παραστάσεως ὑπὸ τοῦ ὡς ανωτερω Συλλογου ο 'Σοφοκλής' τὰ αναλαβόντα του οποιου μελη από καρδιας συγγαίρομεν, ευχόμενοι να πᾶσαι αι υπερ των καλων σκοπων παραστάσεις των στέφονται υπο της αυτης επιτυχίας προς τιμήν του 'Ελληνικου μας ονόματος και ιδιαιτέρως της ισραῆς αναμνήσεως του τραγικου προγονικου ημων συγγραφews το όνομα του οποιου ως κορωνίδα φέρει ο φιλοδραματικος Σύλλογος 'Σοφοκλής'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

ΕΝΑ ΤΑΞΕΒΙΑΚΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ 'ΑΡΗΝ,

ΤΙ ΑΚΟΥΣΑ

ΤΙ ΕΙΔΑ

(Συνέχεια εκ του προηγ. φύλλου)

Δεν θέλει και πολυ να εννοηθη πως η πρωτάκουστος αυτη επιδειξιότης να πετᾶ έξω κανεις χέρια και μάτια εις μεγάλην απόστασιν στο διάστημα φέρει μεγάλην επανάστασιν στην τάξιν των πραγμάτων. Τουτο εγω το αντελήφθηκα εις τρόπον ιδιαίτερον την πρώτην ημεραν μετά την αφιξίν μου, όταν ο διανομεύς έμοίραζε τα γράμματα. Δεν ήμπορούσατε να ιδήτε διόλου τον διανομέα, στεκόμινον κάτω σε μία γωνία της πρώτης οδου. Μόλον τουτο τα μάτια και τα χέρια του εφαινοντο μοιράζοντα με πολλήν δραστηριότητα τα γράμματα, και ητο πολυ διασκεδαστικόν να ιδῆ κανεις το ένα χέρι του πετάμενον ανάμεσα στον δρόμο και να χαιδέη το πηγούνη μιάς ωμορφης υπηρετριας μεταξυ μιάς διανομης και της άλλης.

Υποθέτω οτι τα κορίτσια στον 'Αρην νοιώθουν τους θαυμαστας των από τα χέρια των, ίσα ίσα καθώς ήμεεις εις την Γην γνωρίζομεθα από το πρόσωπόν μας.

Από άλλο μέρος, όταν ένα δουλικό αισθά- νεται να το χαιδέουν από σβέρκο, δεν μπορεί να εννοηση εάν ο αδιάκριτος είναι ο Μίμης ο διανομέας η ο Μπάμπης ο αστυφύλακας.

Το βράδυ το από απόστασιν κ ο ρ ε ε είναι αληθινά ενδιαφέρον. Βλέπετε ένα ζευγάρι χέρια άπάνω στα μπάνκα του κήπου να σφιγγονται τρυφερά, ενώ οι δυο αντίχειρες άγκαλιάζονται και φιλοφύονται με έκστασιν κάθε λίγο και λιγάκι: όπως συνηθίζουν οι έρωτευμένοι. 'Εάν ένα κορίτσι κρατείται σπίτι από την μαυμά με την απαγόρευσι να πάη να αναμώση τον αγαπητικὸ της, μπορεί όμως ν' ανοίξη το παρ- ραθυρον και να πετάξῃ έξω το χέρι της, εις τον τόπον που είχαν ρ α ν τ ε β ο υ και να λάβη ετσι σωστή τη σούμα των φιλιων της εις το πείσμα όλων.

Από οσα μόρρεσα να καταλάβω εδω δεν υπάρχουν λωποδύται. Δεν θα έκαναν δουλειές. Προτου ενας φθάση να βάλη το χέρι του εις την καρφίτσα της κραδάτας σας η εις την αλυσιδα του ωρολογιου σας, μία δουλίνα χέρια βγαίνουν έξω δεν ξέρει κανεις από που και τον επαναγαρουν εις την πρώτην θέσιν. Είναι πραγματικῶς μία πολυ ενδιαφέρουσα χώρα.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΗΝ

Δεν πέρασε πολυς καιρός για να εννοήσω οτι οι κάτοικοι του 'Αρειως είναι ανώτεροι ημων εις κάθε πράγμα. Και πρώτα, η εξαίρετος αρχή οτι δεν πρέπει να μιλείτε με το στόμα γεμάτο δεν θέτει εις άμηχανίαν τους 'Αρήςιους διόλου. 'Ενώ αυτοι τρώνε με το στόμα τους, όμιλούν με το δεύτερον στόμα που έχουν στον αντίχειρα. 'Ενας εψηλός και ισχυρός 'Αρήςιος μου αράδειαξε ένα σωρό ερωτήσεις πίνοντας συγγρόνως ένα ατελείωτον ποτό από ένα κασι- σιτερένιο άγγιτο, ενώ εγώ, φυσικά, έπρεπε να βγάλω από το στόμα το ποτήρι για να μπορέσω να αποκριθῶ.

Ο κύριος που με είχε ανταμώσει εις το λιμάνι με πήρε σπίτι: του για να φάμε και με παρουσιασε στην οικογένειά του. Είχε μία θελη- κτική θυγατέρα την οποίαν φανερά είχε συγ- κινήση η παρουσία μου.

Στο μέσο του φαγητου άκουσα ένα λεπτό- τατο ζευγος ποδιων να λαφροπατήσουν τα δικα μου κάτω στο τραπέζι, άλλα προτου λάβω και- ρόν να μιμηθῶ κείγω το κίνημα, δυό μάτια έ- πρόβαλαν κάτω στο τραπέζι: με δυνατό κρότο σαν εκεινο ενος τουφεκιου που διασχίζει τον

ΑΠΟ ΤΑ 'ΣΑΛΠΙΣΜΑΤΑ,' ΤΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

ΥΜΝΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Τηλυγμένος τη Σημαία
Τὸ Στανὸ κρατῶ,
Καὶ τὴν πλειὸ τρανὴν ἰδέα,
Δὲν τὴ παραίτῶ.

Εἰμὶ πάντα στρατιωτῆς
Κι' ὄλο τρέχω ἔμπρός.
Κι' ὁ καθένας πατριώτης
"Ας μου δίνη φῶς.

Φῶς γιὰ τὴ Πατρίδα
Φῶς παρηγορίας,
Κόκκινη χλαμῶδα
Τῆς ἐλευθερίας.

"Εχω δνευρο μεγάλο
Γῆ καὶ οὐρανοί!
Τὴν 'Ελλάδα μου νὰ ψάλλω
Νὰ τὴ ἰδῶ τρανὴ.

Πλειὸ τρανὴ ἀκόμα
Κι' ἀπὸ τὴν πολὴν
Μὲ χρυσὴ κορῶνα
Τὴν 'Αγία Σοφία.

ΣΤΟ 'ΔΙΑΚΟ ΤΗΣ ΑΛΑΜΑΝΑΣ

Δόξα σὲ σένα ἀρματωλὲ
Καὶ τοῦ Χριστοῦ βλαστάρι!
Τὸ ὅσο σου ποῦ τ' ἄλλαξες
Μὲ φουσανέλας χᾶρι,
"Ανέμουσιν στὸν οὐρανὸ
Κ' ἔκρηψ' ἀνταριασμένο
Τ' ἀγνὸ τὸ μεσοφῆγαρο
Τὸ 'ματωποτισμένο!

Τὸ θλιβερὸ μαρτύριο
Τοῦ Στανὸ μόνον
Μᾶς φανερώνει ζωντανὸ
Τὸν ἰδικὸ σου πόνο.
Μαρμαρωμένη λεβεντιά!
Γιὰ Μιά πατρίδα ἄγία
Πῶνα γεφύρι ἐπέρασε
Εἰς τὴν 'Αθανασία.

είρα. 'Εσαν τα μάτια της κυρά μάννας η ο- ποία ταυτοχρόνως έκαλοοσε την κόρη της εις την τάξιν, λέγουσα πως εγω έπωσθήποτε ήμουν χωρίς φίλους και μόνος εις τον 'Αρην και οτι δεν ήτο σωστό πράγμα να καταχρασθῆ της θέ- σεως μου. 'Εγώ εθεβαίωσα την μητέρα οτι δεν με πείραζαν διόλου αι μικραί αυταί περιποιή- σεις' άλλ' αυτη εδειχθη ακόμη αυστηροτέρα βλέπουσα με ευχαριστημένο.

'Ανεκάλυφα τώρα τι συνέβαινεν. 'Ετυχε να τους κάμω λόγον οτι εις την χώρα μας είναι οι άνδρες που προτεινον γαμον εις τας γυναίκας και όλοι εγέλασαν πολυ καρδιακά με την ιδεαν αυτην. Γελανε φυσικά, με τον αντίχειρά τους, και είναι πολυ παράδοξον για πρώτην φοραν να ακουη κανεις ήγγους χαράς να βγούη από ανέλιπτο μέρος. Ο κύριος που καθητο κοντά μου ειχε το χέρι του εις την καθήγλα μου, και μου ήτο κάπως δύσκολο νακούσω ένα ευθυ- μο γέλιο πλησίον της πλάτες μου ενώ η δυνατη αλλά συγκρατημένη ευθυμία ενος κυριου που ειχε τα χέρια του εις της τσέπες ήκούετο μό- λια.

Ο κύριος που με φιλοξενούσε μου εξηγή- σεν οτι οι 'Αρειοι έχουσιν από πολυν καιρόν την ιδεαν οτι η Γη κατοικείται από γένος τρελλων, και πολλά πράγματα που τους ειπα συνέτειναν εις το να τους κάμη να επιμεινουν εις την ιδεαν των. Είπεν οτι εις τον 'Αρην, τοιλάγιστον, επειδή ο γάμος είναι σοβαρωτα- τον πράγμα δια τας κυρίας, επειδή όσο δια τους άνδρας δεν είναι διόλου δουλειά που τους κάνει να παρασκοτιζονται, εθεωρείτο μόνον καλόν και δίκαιον αι κυρία να αποφασίζουν δια τον εαυτον τους ειτε επιθυμούν να πανθρεύ- ωνται ειτε να μένουν ανύπανδροι.

Ταυτοχρόνως σχεδόν η νέα κυρία η οποία μου ειχεν ελαρροπατήση τον πόδα απλωσε το χέρι της δια μέσου του τραπεζιου και μου επι- θύρισε κάτι τι εις το αυτί μου. 'Ενωσεται οτι δεν ενόησα τι ειπεν, άλλ' επειδή έκαμεν εις το αυτί μου ένα μικρό χαιδέμα καθώς έσυρε το χέρι της' απεφάσισα να μη υποβάλω τους ήγγους που ειχα ακουση εις τον δυναμένον' να τα μεταρραση. Η μάνα της την ε κά λ ε σ ε ν εις τ η ν τ ά ξ ι ν ε υ θ υ ς α μ ε σ ω ς, και ευτυχώς άλλαξε το θέμα της όμιλιας εις την πρέπουσαν στιγμην.

('Εκ του 'Αγγλικου)

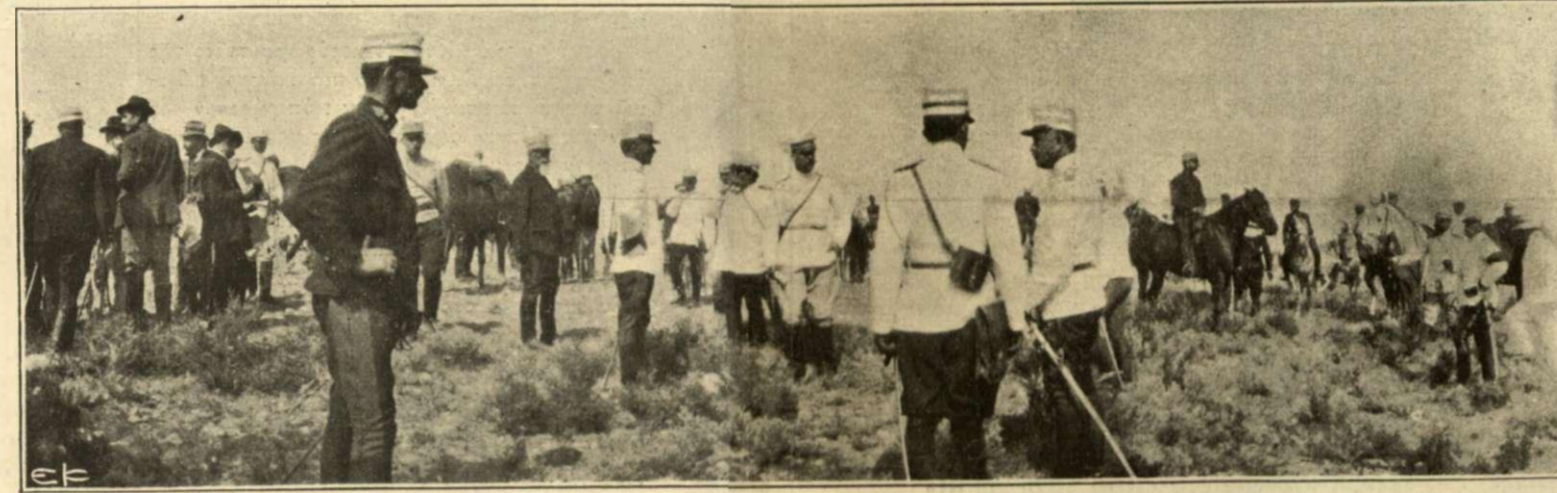
('Ακολουθεϊ)

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ Η 'ΑΛΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ ΚΑΙ ΜΑΧΩΝ

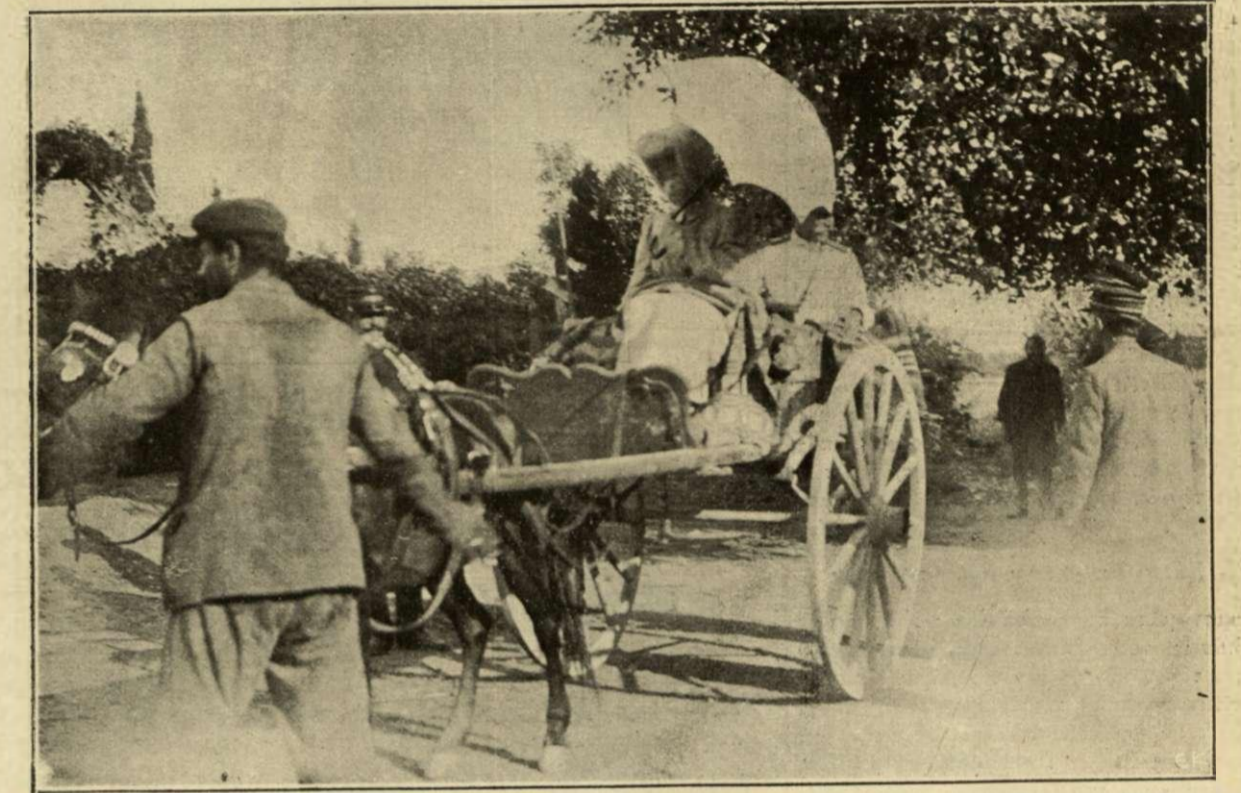
ΕΙΚΟΝΕΣ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ κ. Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Όλοκληρον τό βον πεζ. Σύνταγμα κατερχόμενον εις την Βάσιν μετά την μάχην της 20ης

Ό Διάδοχος κατά την μάχην της 19ης Σεπτεμβρίου. — Ό στρατηγός Δημόπουλος, ό πρόξηνος Χριστόφορος καί άλλοι άνήτεροι αξιωματικοί—άριστορά δούλος δημοσιογράφων.

Ό Προξήνισος Σοφία οικειασμένη με τό κασ-πουσιέρ, (Ένδυμα κατά της σκόνης) έκινεί επί σούστας από τό Κορωπί.

Ό δισιοφυλακή του βον πεζ. Συντάγματος από τών άνθυπολ. Φραγκών περίξ ένός φρέατος

Συσσίτων εις την Βάσιν, μετά την μάχην.

Ομάδος της έρευνής της έρηθράς στρατιάς υπό τόν επίλοχον Λάμπρον Έδστ.

Αποχώρησις τών αξιωματικών μετά την κριτικήν της μάχης της 20ης

Λόχος του 7ου Συντάγματος κατά την μάχην. Ό άνθυπ. Τατάκης διατάσσει πύρ.

Ό 6ος λόχος του 7ου εν αναπαύσει (λοχαγός Βλαδίμηρος—άνθ. Τατάκης).

Λόχος του 7ου Συντάγματος έτοιμος προς εκκίνηση. Είς την α'. δημοσίαν ό έφ. άνθυπολ. Α. Τατάκης

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΥΣΤΡΟΡΡΩΣΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οι ένταυθα επιτετραμμένοι της Ρωσίας και της Αυστροουγγαρίας επισκεφθέντες τον υπουργόν των Έξωτερικών κ. Σκουζέν την παρελθούσαν Δευτέραν επέδωκαν προς αυτόν ανακοινώσεις, της οποίας η έννοια έχει ακριβώς ως εξής.

Ο αίματηρός μεταξύ χριστιανικών φύλων ανταγωνισμός του οποίου θέατρον κατέστη κατά τα τελευταία έτη η Μακεδονία, αναγκαίως έφείλκυσε την προσοχήν των δύο Δυνάμεων, των αναλαβουσών το έργο των μεταρρυθμίσεων. Από τινος χρόνου αι χριστιανικαί συμμορίαί, διευθυνόμεναι το πρώτον κατά της Οθωμανικής Κυβερνήσεως μετέβαλον σκοπόν και διηύθυναν την τρομοκρατικήν αυτών ενέργειαν κατ' αυτών τούτων των χριστιανών, επί τῷ σκοπῷ να εξαναγκάσωσιν αυτούς, όπως άπαρνούμενοι την εθνικότητα και την θρησκείαν, την οποίαν προσβέβουσαν άσπασθῶσι την εθνικότητα και την θρησκείαν των οποίων την υποστήριξιν ανέλαβον αι συμμορίαί.

Τὸ Μυστέγειον πρόγραμμα

Συμπτώματα πολλαπλά ιδίως δ' αι σαφείς εκδηλώσεις των επαναστατικών κομιτάτων και του τύπου των χωρῶν του Αΐμου, φαίνονται ένδεικνύοντα, ότι το έγκληματικόν τουτο κίνημα, τουλάχιστον εν μέρει, αφορμῆν έχει πεπλανημένην, αλλά δυστυχῶς λίαν διαδεδομένην έρμηνείαν του ΙΙ άρθρου του Μυστεγείου προγράμματος έχοντος ούτω: «Αμα ως βεβαιωθῆ ή ειρήνευσις της χώρας, θα ζητηθῆ παρά της Οθωμανικής Κυβερνήσεως μεταβολή των έδαφικῶν ὄρων των διοικητικῶν μονάδων, επί τῷ σκοπῷ κανονικώτερας συγκροτήσεως (groupement) των διαφόρων εθνικοτήτων».

Ἡ ἐνέργεια τῶν Κομιτάτων

Τὰ επαναστατικά Κομιτάτα αποκλείσαντα της ενεργείας αυτών τὰς επιθέσεις κατά της Οθωμανικής Κυβερνήσεως και υποκαταστήσαντα εἰς ταύτας τὰς μεταξύ των διαφόρων εθνικοτήτων αντίζηλίαν, ενήργουν ούτω προφανῶς, όπως εύρυνουσι τήν εδαφικὴν σφαῖραν της ιδίας αυτών εθνικότητος έκαστον επί τῆς ἐλπίδι, ότι ή επέκτασις αυτή, καίτοι ὀφειλομένη εἰς τήν βίαν μάλλον ή εἰς τήν ἐλευθεράν βούλησιν των κατοίκων, ήδύνατο να χρησιμεύσῃ ως βάσις εἰς τήν εδαφικὴν διαρρυθμίσιν τήν προβλεπομένην ὑπό του άρθρου ΙΙΙ του Μυστεγείου προγράμματος, επιτυχάνοντα ούτω τήν ἐγκρισιν των Δυνάμεων των μετεχουσῶν της (περί του Μακεδονικοῦ ζητήματος) Συμφωνίας.

Ἡ ἐρμηνεία τῶν Δυνάμεων.

Ἀποφεύγοντα να συζητήσωσι κατά πόσον ή παρεξήγησις αυτή προήλθεν ἐκ καλῆς ή κακῆς πίστεως τὰ Ἀνακτοβούλια της Πετρούπολεως και της Βιέννης, επιθυμοῦσιν ἀπαξ δια παντός να προέλθωσιν εἰς τὰς ἐπομένους διασαφήσεις:

Γ) Συστάσεις περί μεταβολῆς της εδαφικῆς διαρρυθμίσεως των εθνολογικῶν μονάδων δέν εἶνε δυνατόν να άπευθυνθῶσι προς τήν Πύλην—συνεπῶς προς αὐτό τουτο το κείμενον του ΙΙΙ άρθρου του Μυστεγείου προγράμματος—εἰμὶ μετὰ τήν βεβαίωσιν, ότι πλήρης εἶνε ή ἡσυχία της χώρας. Αἱ δὲ Δυνάμεις αι άποτελοῦσαι τήν Συμφωνίαν (περί του Μακεδονικοῦ ζητήματος) ἀπό κοινῆς γνώμης αναγνωρίζουσιν, ότι ή βεβαίωσις προϋποθέτει πλήρη ἐξάλειψιν των συμμοριῶν ὅχι μόνον ἐπὶ μὴνάς τινας, ἀλλ' ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀρκούντως μέγα, οὕτως ώστε ή ἐν λόγῳ εδαφικὴ διαρρυθμίσις δέν δύναται να ἐγκαινοθῆ εἰμὶ μετὰ τήν διαρκή ειρήνευσιν της χώρας.

Ἡ σημασία τοῦ τρίτου άρθρου.

ΙΙ) Το άρθρον ΙΙ πεπλανημένως ἠρμηνεύθη ως δηλοῦν, ότι αι Δυνάμεις αι μετέχουσαι της Συμφωνίας προτίθενται να προῶσιν οὕτως εἰπεῖν εἰς διαίρεσιν της χώρας κατά σφαίρας εθνικοτήτων. Ἡ ἰδέα αὕτη κυρίως φαίνεται εἶνε ή ἐμπνεύσασα τήν ἐνέργειαν των συμμοριῶν, των ὁποίων ὁ σκοπός εἶνε να ἐπεκτείνωσιν, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, τήν μέλλουσαν σφαῖραν της εθνικότητος αυτών ἐπὶ ζῆμίαι των ἀντιζήλων φυλῶν.

Ἀπέναντι τιαούτης καταστάσεως αι Δυνάμεις φρονοῦσιν, ότι ἔχουσι το καθήκον να δηλώσωσιν, ότι οὐδέποτε εἶχον τήν πρόθεσιν να συμβάλωσιν εἰς τήν Πύλην τήν δημιουργίαν σφαιρῶν εθνικότητος ἐν Μακεδονία και ότι αι διατάξεις του ΙΙΙ άρθρου του Μυστεγείου

ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Φῶς πάλλεικον. Φῶς ἀπλόον. Φῶς γλυκύ. Φῶς θέλγον. Ἀληθινὸν φῶς ἐκ τοῦ φωτός. Φῶς χόρμα των ὀφθαλμῶν. Φῶς πλούτου, φῶς υγείας, φῶς οικονομίας. Τὸ Ἑλληνικὸν φῶς. Τὸ Ἑθνικὸν φῶς. Τὸ φῶς της σιαφίδος. Ἡ σιαφίς ἦτο, εἶνε και θὰ εἶνε φῶς. Φῶς—Χρυσός—τὸ Χρυσίζον φῶς. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι εἶνε και τὸ λευκόν, τὸ ἐκπαύλον φῶς, φῶς ἀπὸ τὸ σταφιδόπνευμα!

Και τί φῶς! Πλημμυροῦν και καταυγάζον ὄλην τήν Ἑλλάδα. Ἀπὸ των Ἀθηνῶν μέχρι της ἀπωτάτης Ἑλληνικῆς γωνίας. Ἡ σιαφίς τρώγεται ἀπὸ τὸν Ἀγγλοσάξωνα, ἐτοιμάζεται τώρα και διὰ τὰ στομάχια των Κιτρίνων! Ἀλλ' ἡ σιαφίς φωτίζει τώρα και τοὺς Ἕλληνας. Φωτίζει, θερμαίνει, κινεῖ τήν Ἑλλάδα. Εἶνε μεγαλειότερο, φωτεινότερο, ἄπιοτέρα ταύτης ἀλήθεια; Ὁ χρυσός της σταφίδος εἶνε τὰ 2)3 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Τὸ φῶς της σταφίδος εἶνε κέρδος ἑκατομμυρίων εἰς τὰ ἰδιωτικά βαλάντις, κέρ-

δος ἑκατομμυρίων τοῦ λαοῦ.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἡρωϊκὸν κατόρθωμα, ἀληθῆς ἀθλος Ἡρακλέους, της Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας των Οἶνων και Οἰνοπνευμάτων. Ἐπιμονή, ὑπομονή, εὐφῦτα, επιχειρηματικότης και θυσίαι συνετέλεσαν ὥστε να θανατοουργήσῃ ἀληθῶς ἀνοίγουσα νέαν πηγὴν πλούτου Ἑλληνικοῦ με διπλὴν ἐκροὴν χρυσοῦ ἀπὸ μίαν και τήν αὐτὴν φλέβα.

Τὸ σταφιδόφως σήμερον κυριαρχεῖ εἰς ὄλην τήν Ἑλλάδα. Μεσουρανεῖ ἐπὶ μάλλον και μάλλον λαμπρότερον. Ἀπὸ τὰς πολυτελεστέραις αἰθούσας και τὰ πλουσιώτερα καταστήματα των Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ μάλλον πτωχικοῦ της μάλλον ἀποκέντρον γωνίας της Ἑλλάδος. Ὡς ἄλλος ἐκθαμβωτικὸς πύρινος Νιαγάρας ἐπελθὼν ὁ ἐκ σταφίδος Ἑθνικὸς φωτισμὸς κυριολεκτικῶς ἐπνίξε και ἔσβυσε τὰ μέχρι της ἐμφανίσεώς του ἐπικρατοῦντα παρὰ τῷ πολλῷ κοινῷ ἄλλα εἶδη φωτισμοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέλαβε ὑπὸ τήν παντοδύναμον προστασίαν τον με πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμὸν, με θρησκευτικὸν αὐτόχημα φανατισμὸν τὸν Ἑθνικὸν φωτισμὸν. Ὁχι βέβαια ἐκ μόνον πατριωτικοῦ αἰσθήματος, ἀλλὰ και ἐκ μεγάλου συμφέροντος. Διότι τὸ φῶς τοῦ σταφιδοπνεύματος

δέν εἶνε μόνον γλυκύτατον, πλουσιώτατον, ἐντελὸς ἀκίνδυνον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἄοσμον, ὑγιεινότερον ἄρα, ἀλλὰ και οἰκονομικόν, τετράκις και πολλακίς οἰκονομικώτερον των ἄλλων φωτισμῶν.

Ὁ ἔθνικὸς λοιπὸν ἐγωϊσμὸς συνδυασθεὶς ἄρμονικώτατα με τὸ συμφέρον συνεκρότησον τήν μεγάλην αὐτὴν δύναμιν, τήν ἀκατανίκητον ἔλξιν και μογείαν, ή ὁποία λέγεται Σταφιδόφως, με τὰς ἐπίσης οἰκονομικωτάτας και ἐπικερδοεσπτάτας και ἀσφαλεσιτάτας ἐφαρμογὰς τοῦ θανατοουργοῦ μετονοσιωμένου οἰνοπνεύματος της σταφίδος και προς θέρμανσιν και προς κινήτηριον δύναμιν. Τὸ ἔργον της Ἐταιρίας τήν ὁποίαν μετὰ ἐπιτελείου ἐπιλέκτων συνεργατῶν διενθύνουν τόσοσιν ὀρηκτικελεύθως οἱ κ.κ. Ἐπομ. Χαρίλαος, Ζάννος και Ρῖος ἀληθῶς ἀνεδείχθη γιγάντειον. Νέος κόσμος ἐδημοουργήθη. Νεαί ἐργασίαι πολυσιδεῖς διεκλαδῶθησαν εἰς ὄλην τήν Ἑλλάδα. Ἡ τελευταία λέξις της ἐπιστήμης εἰς τὰς ἐφαρμογὰς. Ἑθνικὴ ἐργασία. Ἑθνικὴ πρόοδος. Πρόοδος διὰ τήν ὁποίαν δικαιοῦται να καυχῶται ή βιομηχανικὴ Ἑλλάς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἔργου της Ἐταιρίας, ἐνός φωτεινοῦ κολοσοῦ, ἐλπίζομεν να ἐπανεέλθωμεν μάλλον λεπτομερῶς.

προγράμματος ἀπέβλεπον ἄπλως εἰς μεταβολὰς ὀλίγων σημαίνουσας σχετικῶς ἐπὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνσεως της ενεργείας των ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

Οὔτε τὰ κέρδη οὔτε αι ζῆμιαί.

ΙΙΙ) Ἡ εδαφικὴ μεταρρύθμισις, τήν ὁποίαν αι Δυνάμεις αι άποτελοῦσαι τήν Συμφωνίαν εἶχον ὑπ' ὄψιν—οἰοσάποτε και ἂν εἶνε ὁ χαρακτήρ και ή ἐνδεχομένη αὐτῆς επέκτασις—ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται να λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς δθῶν εθνολογικὰς μεταβολὰς, τὰς προκληθείσας ὑπὸ της τρομοκρατικῆς ενεργείας των συμμοριῶν οὔτε τὰ κέρδη οὔτε αι ζῆμιαί, αι άπορρεύσασαι ή μέλλουσαι να άπορρεύσωσιν ἐκ τιαούτης ενεργείας ὑπὲρ ταύτης ή ἐκείνης των ἀντιζήλων εθνικοτήτων, δύναται να άποτελέσῃσι βásiς της ἐν λόγῳ διαρρυθμίσεως. Τούναντιον ή μεταρρύθμισις αὕτη θέλει βασισθῆ ἐπὶ της ἀρχῆς τοῦ πρώην καθεστῶτος (Statu quo ante) ὡς και σοδαρῶν και ἀμερολήπτων ἐπιτοπίων ἐρευνῶν.

Αἱ δυνέπειαι της παρακοῆς

Αἱ δύο Δυνάμεις της Συμφωνίας, αι αναλαβούσαι το βαρὺ ἔργον των μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονία πολλακίς ἐδήλωσαν ότι δέν θα ανεγῶσιν οὐδεμίαν ἀνάμειξιν των τοπικῶν στοιχείων εἰς τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον, ἐφ' ὅσον ή ἀνάμειξις αὕτη ἐναντιοῦται προς τὰς βλέψεις των δύο Κυβερνήσεων, πολιτευομένων ἐκ συμφώνου και μετὰ των ἄλλων Δυνάμεων. Πᾶσα ἐνέργεια των συμμοριῶν εἰς τὰ τρία βιλαιτία ὡς ἀποτέλεσμα θα ἔχη να ἐπιδεινῶσῃ τήν κατάστασιν, ἐξωθοῦσα τήν Ὑψηλὴν Πύλην εἰς ἐντονώτεραν καταδίωξιν, τήν ὁποίαν ἐντελῶς θα ἐδικαίωσαν τὰ πράγματα και να ἐπιβραδύνη τήν πραγματοποιήσιν των μεταρρυθμίσεων, των τῶσων ἀναγκαιῶν εἰς τήν εὐημερίαν και αὐτὰ ταῦτα τὰ συμφέροντα των χριστιανικῶν πληθυσμῶν της Μακεδονίας. Ἡ κατάπαυσις των ἐχθροπραξιῶν μεταξύ

των συνοικῶν πληθυσμῶν ἐπιβάλλεται και αι δύο Δυνάμεις μεγίστην ἀποδίδουσαι σημασίαν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξηγήσεις και δηλώσεις ἀπεφάσισαν να φέρωσι ταῦτα εἰς γνώσιν των Κυβερνήσεων των Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἐλπίζουσι δὲ ότι αι ἐν λόγῳ Κυβερνήσεις θέλουσιν ἐμπνευσθῆ ἐκ των συμβουλῶν και νύξωσιν τὰς ὁποίας παρέχουσιν εἰς αὐτὰς χάριν τοῦ ἰδίου αυτών συμφέροντος και ότι θέλουσι μετέλθει πᾶν μέσον, ὅπως θέσωσι τέρμα εἰς τήν υποστήριξιν της ὁποίας αι Μακεδονικαί συμμορίαί τυχάνουσιν ἐκ μέρους των ὀμοεθνῶν αυτών».

M. GUYAU

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Ὁ Μπάριμπα—Κώστας ἦτον ἐνα καλὸ γεροντάκι τόσοσιν ἠλικιωμένον, ὥστε δέν ἐνεθυμείτο πλέον τήν ἠλικίαν του. Ἐὰν δέν ἠδύνατό τις πλέον να λογαριάσῃ τὰ χρόνια του, πολὺ περισσότερο δέν ἠδύνατο να λογαριάσῃ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερε καθ' ὄλην του τήν ζωὴν, οὔτε να μετρήσῃ ὅλα τὰ καλὰ, τὰ ὁποία ἔκαμεν.

Ὁ Μπάριμπα—Κώστας ὅταν ἦτο νέος και δυνατός δέν τὸν ἐμελλε καθόλου, ὅσον και ἐὰν ἐκοπίαζε και ἐμόχθη ἐργαζόμενος ἐκέρδιζεν ἄρκετὰ ὅπως θρέψῃ τὸν ἑαυτόν του και βοηθήσῃ ἐφ' ὅσον ἠδύνατο τοὺς περίε αὐτοῦ ὁμοίους του. Πλὴν τώρα τὸ γῆρας ἔφθασεν, αι σωματικαί του δυνάμεις ἐνεκα της μεγάλης ἠλικίας ἠλαττώθησαν και κατέπεσαν ή θρασίς του ἐξησθένισε, αι χεῖρές του αἰτίνες ἄλλοτε εἰργάσθησαν τόσοσιν συχνά και τόσοσιν πολὺ διὰ τοὺς ἄλλους, ἤδη, μόλις και μετὰ μεγάλο κόπου ἐξήρκουν, ὅπως ἐργασθῶσι διὰ τὸν ἑαυτόν του. Κατέγχε μικρόν τινα ἀγρόν και ἤλιπε να ζῆσῃ ἐκ των προϊόντων τοῦ ἐδάφους του πλὴν ὁ μικρὸς αὐτὸς ἀγρὸς πρῆγε τόσοσιν ὀλίγον. Ὅλοι ἐν τῷ χωρίῳ εἶχον λησμονήσει τὰς εὐ-

εργείας τοῦ γέροντος αὐτοῦ, ἐκτός νεανίου τινός, τοῦ ὁποίου ἄλλοτε εἶχε περιποιηθῆ και βοηθήσῃ τὸν ἀσθενῆ πατέρα του. Ὁ νεανίας οὗτος ὀνομάτι Γεώργιος, δέν ἀνεχώρει ποτὲ ἐκαστην πρῶϊν διὰ τὰ κτήματά του χωρὶς να ἔλθῃ, και διὰ της εὐρώστου, ρωμαλέας και τυλώδους ἐκ της ἐργασίας γερῶτος, σφιγξῆ τήν τρέμουσιν και ἀδύνατον χεῖρα του μπάριμπα—Κώστα.

Ὁ Γεώργιος ἡμέραν τινα διέκρινε και ἀντελήφθη τήν μεγάλην ἐνδεικν και πεινῶν ἐν τῇ ὁποία ἐξῆ ὁ γηραιὸς του φίλος. Ἐν τούτοις δέν τοῦ εἶπε τίποτε, καθότι ἐγνωρίζεν ότι, ἐὰν ὁ μπάριμπα—Κώστας ἦτο πτωχός, ἦτον ὅμως ὑπερήφανος και ἐπρωτίμα να στερεῖται καλλίτερον, παρὰ να ἐπιζητήσῃ τήν βοήθειαν των ἄλλων, ή να δεχθῆ τιαούτην ἀνευ μεγάλης και ἀπολύτου ἀνάγκης.

Ὁ Γεώργιος, τελειώσας ἐν γένει τήν ἐργασίαν του της ἡμέρας ἐκείνης και ἐπιστρέφων εἰς τήν οἰκίαν του, ἤρχισε σκεπτόμενος πῶς ἠδύνατο να βοηθήσῃ τὸν φίλον του, χωρὶς να τὸν ταπεινώσῃ. Ὅταν λοιπὸν, φθάσας εἰς τὸ χωριόν, διῆλθε πρὸ της θύρας τοῦ γέροντος, εἶδεν ότι ὁ μπάριμπα—Κώστας εἶχεν ἐξέλθει ή θύρα της οἰκίας του ἦτο σχεδὸν ἀνοικτῆ, καθότι ὡς ἐκ της ἐν αὐτῇ φτώχειας οὐδένα φόβον ἐκ των κλεπτῶν εἶχεν. Ὁ Γεώργιος εἰσῆλθε και ἐπεθεώρησε τὰ πάντα. Εἰς τὸ πρώτον θυμῶντιον ἦτον ή κλίνη τοῦ γέροντος, ἐπὶ της ὁποίας εὐρίσκετο παλαιὸν τι στρώμα τόσοσιν σκληρὸν ὅσον και τὸ πάτωμα.

— Ἀχ! πόσον ἄσχημα θα κοιμᾶται ἐδῶ ἐπάνω και πόσον θα ὑποφέρῃ ὁ καυμένος!... ἐσκέφθη ὁ νεανίας.

Ἀμέσως ἐξῆλθε τρέχων, διητυθῆ εἰς τήν κατοικίαν του, ἤτις ἦτον ἀπέναντι, ἐπανῆλθε φέρων μεθ' ἑαυτοῦ στρώμα κοθ' ὀλοκληρίαν και νουργές γεμισμένον ἐκ μαλλίων τὸ ἔθεσεν ἐπὶ της τοῦ γέροντος κλίνης και ἐπῆρε τὸ ἰδικόν του.

— Ἀπέρνω τὸ ἰδικόν του, λέγει ὁ Γεώργιος καθ' ἑαυτόν, και ἀφίνω τὸ ἰδικόν μου δέν θα καταλάβῃ τιοιουτοτρόπως τίποτε, και δέν θα διακρίνη καθόλου τήν ἀνταλλαγῆν· ἐγὼ δέν θα κομηθῶ βεβαίως τόσοσιν ἀναπαυτικά ὅσον χθές, πλὴν εἰς τήν ἠλικίαν μου δέν πειράζει!

Τῆν ἐπομένην πρῶϊαν, ὅταν ὑπῆγεν ὅπως εἶπε τήν καλημέραν εἰς τὸν γέροντα:

— ΑΚαλημέρα, Γεώργιε, τῷ ἀπεκριθῆ ὁ μπά-
ρμπα—Κώστα. Δὲν δύνασαι νὰ φανταστῆς πό-
σον ὠραία καὶ ἀναπτυκτικὰ ἐκπονήθη ἀπόψε!

Ἐὰν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ γέροντος ἤδυναντο νὰ
διακρίνωσι καθαρῶς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ νε-
ανίου, θὰ ἔβλεπον ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ Γεωρ-
γίου ἠμεινῆσα ἐξ ἐπιτελικῆς χαρῆς καὶ ἐνδομύ-
χου ἠθικῆς εὐχαριστήσεως.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης διάφοροι μεταβολαὶ
συνέβαινον συχνάκις ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μπάρμπα
—Κώστα κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ὅτε μὲν εἰς τὸν
μικρὸν σωρὸν τῶν ζῴων του, ὅτε δὲ εἰς τὸ ὑ-
πόγειον φιάλι τις παλαιοῦ οἴνου παρειτήγετο
κρυφὰ καὶ λαθραίως μεταξὺ τῶν ἄλλων. Ἐνίοτε
ὁ γέρον ἐξεπλήττετο, εὐρίσκων ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ
ἀρτοποιακείου του καὶ χωρὶς νὰ ἐλπίσῃ ἕνα ψω-
μί ἐπὶ πλεόν καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τέλους, εἰς ἀδικη-
θεσίᾳ τις τὸν ἠμυπόδιζεν, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας,
ὅπως ὑπάγῃ καὶ ἐργασθῆ ἐν τῷ ἀγρῷ του, πολὺ
πρεζενεύετο καὶ ἠπόρει μὴ βλέπειν ἐν αὐτῷ
περισσότερα ἀπὸ πρὶν βλαβερὰ καὶ ἐπιζήμια
χόρτα.

Ἀρ' ὅτου ὁ γέρον περιτοχίσθη κατ' αὐτὸν
τὸν τρόπον ἐκ τῶσδε περιποιήσεων καὶ φροντί-
δων παρὰ τινος χειρὸς ἀγνώστου καὶ ἀόρατου
ἀνέλαθεν οὐκ ὀλίγας δυνάμεις καὶ ἤρθθη ἐξυ-
τὸν ἀναγεννώμενος. Καὶ ὁ καιρὸς παρήρχετο
οὕτω.

Ἐν τούτοις, ἡμέραν τινά, ἡ θύρα τῆς οἰκίας
του δὲν ἦτον ἀνοικτὴ τὴν πρῶτην τῶσδε ἑνωσί-
δων συνήθως. Δὲν ἤδῃνατο νὰ ἐγερθῆ τῆς κλί-
νης, καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του
ἐδείκνυντο, ὅτι πολὺ ὑπέφερε καὶ ἐπόνοι. Ὁ μπάρ-
μπα—Κώστα ἠσθένει βραχέως. Ὅταν μετὰ κό-
που πολλοῦ ἤνοιξε τοὺς ὑπὸ τοῦ περσετοῦ βε-
δαρμένους καὶ ἐκκοιτημένους ὀρθακλινύς του,
διέκρινε, πλησίον τῆς κλίνης του τὴν πολὺ γνω-
στὴν εἰς αὐτὸν καὶ προσηλὴ μορφήν τοῦ νεαροῦ
τοῦ φίλου, ὅστις ἠγρύπνει νοσηλεύων καὶ περι-
ποιούμενος αὐτόν.

Ὁ γέρον ἠνώνησε καὶ ἀντελήφθη τὰς βοηθεί-
ας αἰτίνες τῷ παρεγέθησαν τῶσδε συχνά.
Ὁ μπάρμπα—Κώστα ἐμάντευσεν ἄρ' γε
πόθεν προήρχοντο αὐτὰ τὰ μυστικά καὶ κρύφια
δῶρα ὡς καὶ τὰ τόξα πρὸς αὐτὸν φιλοδοξήμα-
τα καὶ αἱ περιποιήσεις.

Δὲν γνωρίζω. Πλὴν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἐψιθύ-
ρισε τὰς λέξεις ταύτας.

— εὖ φιλοφρονεῖ καὶ ἐλεημοσύνη, πράγ-
ματι ἀγαπητὴ καὶ ἀξιομίμητος, σὺ ἤτις ἀπο-
κρύπτεις ἐκ φόβου μήπως ταπεινώσῃς τὸν βοη-
θούμενον, πίστευσε, ὅτι ἔμεινε διὰ παντὸς ἀ-
γνωστος. Ὁ μείνεις οὕτω ὠραιοτέρα καὶ πλεόν
ἀξίεπικνος.

Ὁ νεανίας δὲν ἤκουσε καθόλου τοὺς λόγους
αὐτοῦ· πλὴν εἶδε τὸν γέροντα νὰ τείνῃ τὴν λι-
πόσακον χεῖρά του ζητῶν τὴν ἰδίαν του, τὴν
ὅποιαν καὶ ἔθλιψε σφιγκτὰ—σφιγκτὰ.

Τότε, ἐκ τῶν ὡς ἐκ τοῦ λίαν προσεγγῶς θα-
νάτου στυλιπνῶν ὡς ἡ ὕψους ὀφθαλμῶν τοῦ γέρον-
τος μπάρμπα—Κώστα, ἐ δάκρυ ἔρρευσε, δά-
κρυ εὐχαριστικῆς, εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης, τὸ
ὅποιον καὶ ἔπετεν ἐπὶ τῶν δακτύλων τοῦ νεα-
ροῦ τοῦ φίλου Γεωργίου.

Τὸ ἄφωνον αὐτὸ καὶ σιωπηλὸν δάκρυ ὑπέηρξεν
ἡ μόνη ἀνταμοιβὴ του.

Ἐν Πάτραις

Κοσμάς Π. Θανέμης.

ΕΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον.
Ὁ πελάτης πρὸς τὸν μικρὸν ὑπηρετήν·
— Ἐοῦ θὰ τρῶς πολλὰ γλυκίσματα εἰδὼ μίσα!
— Ἄ, μὴ, κύριε! Ἄν τὰ γάω μὲ δέξωνται.
Μονάχα τὰ γλύφω...

Τὰ ἀνυχήματα τῶν σιδηροδρόμων.
Οἱ ἐπιβάται συνδιαφέρονται περὶ αὐτῶν. Καὶ ὁ
κύριος Ἀμπελάκης λέγει·
— Ὡ! τὰ σιδηροδρομικὰ δυστυχήματα, εἴνα
τρομερὰ ἀνελασθήσιμα. Μὴ μοῦ τὰ ἀναφίρετε
διότι εἶμαι θιμὰ των.
— Σέϊς·
— Μάλιστα! Μίσα οὐ σιδηροδρομικὸ βαρὺν
πρωτογενῶσι τὴ γυναικά μου...

Αἱ δύο φίλαι·
— Πρέπει νὰ τελειώσῃ ὁ θυμὸς σου Ἐλένη.
Ὁ Γιαννάκης οὐ ἀγαπᾷ. Λέγει πῶς εἶσαι ἕνα κορ-
μάτι μάλαμα.
— Ἄν αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια, θὰ μὲ εἶχε πρὸ
πολλοῦ πάει στὸ ἐνεχυροδανειστήριον!

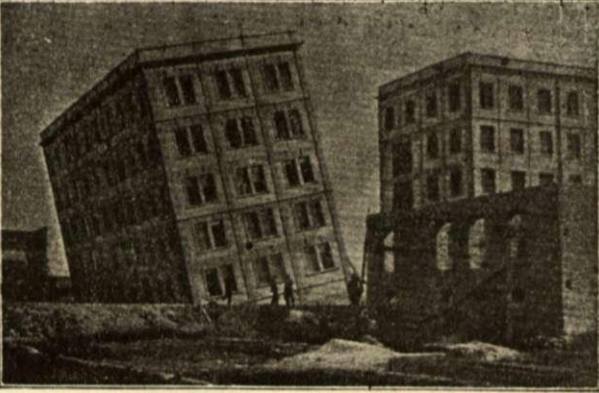
Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ φαρμακεῖον.
Ἡ πειλάτις· Προχθὴς ἀγόρασα ἕνα πιάστρι
γιὰ νὰ μαγειρευθῆ ἀπὸ τοὺς πόρους τῆς σπονδυλι-
κῆς μου στήλης.
Ὁ Φαρμακοποιός· Ναι τὸ θυμοῦμαι. Καὶ
τώρα τί θέλετε;
— Ἡ πειλάτις· Τώρα θέλω νὰ μοῦ δώσετε
κανένα φάρμακο νὰ μαγειρευθῆ ἀπὸ τὸ μιλιάστρι!

Ἀκριβὴς διάγνσις!
Ὁ ἰατρός. (πρὸς τὸν ἀρρωστον ἀπὸ τῶσδε)
Ἀρρωστατε πίνοντας πολὺ νερὸ. Πότε ἔχετε πῆ
τελευταία;
Ὁ ἀρρωστος (κρᾶσπατέρως) Ὡ, εἶνε τώρα
τρία χρόνια, πιστεύω.
Ὁ ἰατρός. Ἄ!

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ

Πᾶσα διάδοσις νεωτέρας τινὸς ἐφευρέσεως ἔχει
τὴν αἰτιολογίαν αὐτῆς. Ὡς γνωστὸν τὸ πρό-
τινων ἐτῶν ἐφευρέθεν καὶ εἰς μεγίστην ἐφαρμο-
γὴν νεώτερον σύστημα κατασκευῆς σιδηροδρό-
μων διὰ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος, δικαιο-
λογεῖ τὴν καταπληκτικὴν αὐτοῦ διάδοσιν καὶ
τοιοῦτην ὡς τὴν σήμερον ἐν ταῖς πλείοσι
Ἑυρωπαϊκαῖς καὶ Ἀμερικανικαῖς πόλεσι οὐδεμίαν
οἰκοδομὴν νεωτέρα ἐγείρειται διὰ τοῦ παλαιοῦ συ-
στήματος καταδικασθέντος ἐν ἀρχῆσιν, εἰς τὸ
οἰκονομικὸν τῆς κατασκευῆς, τὸ ἀλεξίπυρον, καὶ

τῆς ὁδοῦ Σταδίου οἰκοδομῆς τοῦ Palace-Hote-
ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος διετηρήθη
σαν ἀκέραια καὶ οὐδεμίαν βλάβην ὑπέστησαν.
Ἐκτὸς τούτου αἱ οἰκοδομαὶ αὐταὶ ἀντέχουσι
μεγάλως ἐπὶ ἀσταθοῦς καὶ καθιζήσιμου ἐδάφους,
τοῦτο δὲ ἐπεβεβαιώθη ἐκ τινος ὑψηλοῦ ἀτμομύ-
λου κατασκευασθέντος ἐν τῷ λιμένι τῆς Τύνιδος
καὶ ὅστις λόγῳ καθιζήσεως τοῦ ὑπεδάφους αἰφνι-
δίως ἔλαβε τὴν κεκλιμένην θέσιν ἣτις ἐμφαίνε-
ται ἐν τῇ κάτωθι εἰκόνι. Τὴν οἰκοδομὴν ταύτην
ἐσγάτως ἐπανεφέρουν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς θέ-

ἀφλεκτον αὐτῆς, εἰς τὸ ἐλαφρὸν καὶ καλλιτεχνι-
κὸν καὶ διότι ἐξοικονομεῖ μέγαν γῶρον τοῦ οἰ-
κοπέδου πρὸς δὲ χρησιμοποιεῖ ἐγγύως ὑλικὰ
καὶ δὲν εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ εἰσκο-
μίσῃ, αἱ ἐν Ἑλλάδι, ζυλεῖν ἐκ Τερζέττης καὶ
Ρουμανίας ἵνα κατασκευάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Ἐσγάτως ὁμοῦ προσηλὴ καὶ ἑτέρα τις ἰδιότης
εἰς τὰς σιδηροπαγοῦς οἰκοδομὰς γνωστὴ μὲν ἀλλὰ
μὴπω ἐμπράκτως ἐπιβεβαιωθεῖσα ἡ ἰδιότης αὕτη
εἶναι ἡ ἀντισεισμικὴ διότι ἐξ ἐπισυμβάντος ἐν τῇ
Ἀμερικανικῇ πόλει Κενδυ Ἰσχυροῦ σεισμοῦ
αἱ μὲν πλείοσι τῶν διὰ τοῦ παλαιοῦ συστή-
ματος οἰκοδομῶν κτεκρημνίσθησαν καὶ κτε-
στράφησαν τελείως, ἐνταφιάσθησαν ὑπὸ τὰ ἐρεί-
πια αὐτῶν χιλιάδας θυμάτων, πανύψηλα ὁμοῦ
οἰκοδομαὶ ὑψηλότερα κατὰ πολὺ καὶ τῆς ἐπὶ

σιν δι' ἐκκαυχῆς τῶν θεμελίων ὑπὸ τὸ ἀνυψωθῆν
μέρος καὶ ἐπιφορτώσεως τῆς στέγης αὐτῆς πρὸς
τὸ αὐτὸ μέρος δι' ἄμμου, σιδηρῶν ὀγκων καὶ
λοιπῶν βερῶν, οὕτω δὲ ἡ οἰκοδομὴ αὕτη ἀξία
ἐνὸς ἐκτομυρίου ἐξεδραιωθεῖσα ἐκ νέου κατα-
λήλως καὶ ἐξασφαλισθεῖσα στερεῶς ἔχει ὡς καὶ
πρὸ τῆς καθιζήσεως, οὐδεμίαν βλάβην ὑποστᾶ-
σα καὶ καταδείξουσα ἐναργέστατα τὰ σπουδαῖα
πλεονεκτήματα αἵνα κέκτηται αἱ τοιαῦτα σι-
δηροπαγοῦς οἰκοδομαί, καὶ αἵνα ἠδύναντο ν' ἀμ-
φισβητηθῶσι περὶ τῶν πολεμούντων τὴν νετα-
γωγὴν τοῦ συστήματος τοῦτου καὶ εἰς τὰς παρ'
ἡμῶν οἰκοδομὰς ἐν τοιαῦτα τινὰ παραδείγματα
δὲν ὑπέρχον.

Ἄντ. Μανραάκης
νομομη. συναξιούχος

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΘΑΝΑΤΟΣ Μ. ΙΟΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μετ' ἀνυποκρίτου θλίψεως ἠκούσθη παρ' ὀλο-
κλήρου τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ὁ τῶσδε ἀπροσδο-
κῆτως ἐπιουμβῆς θάνατος τοῦ Μιλτιάδου Ἰορδα-
νοπούλου, προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ Διευθυντοῦ αὐτῆς. Ἐκ
τῶν πρωτοϊδρυτῶν τῆς Τραπεζῆς ταύτης διηρξεν
ὁ ἀκάματος καὶ θετικός συνεργάτης καὶ παράγων
εἰς τὴν πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ εὐρωσίου τοῦτου
τραπεζιτικοῦ ἰδρυμάτος. Ὁ θάνατος τοῦ συμπαθοῦς
ἀνδρὸς δὲν στερεῖ μόνον τὸν παρ' ἡμῶν τραπεζιτικόν
κόσμον ἐνὸς πολυτίμου μέλους αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν
κοινωνίαν καθόλου χρησιότατον καὶ πολλὰς ὠφελίμου
πολίτου. Ἡ κοινωνία τῶν Ἀθηνῶν,
ἐξεδήλωσεν δὴν αὐτῆς τὴν συμπαθείαν καὶ τὴν
λύπην ἐπὶ τῷ δυστυχήματι ἀνιμμερισθεῖσα ὀλοψύ-
τως τοῦ πένθους τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας τοῦ
μεταστάντος ἡ μνηστοῦ ἀνδρὸς, τοῦ ὁποῖου ἡ κη-
δεῖα ἄνεν στεφάνου, ἄπειρος, ἀλλ' ἐπιβλητικὴ
διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου, ἦτο ἐνδεικτι-
κὴ τῆς ἀλότητος καὶ τῆς ἀγαθότητος τοῦ ἀνδρὸς.
Οἱ τιμῶντες τὸν κατ' ἐξοχὴν φιλόφρονον ἄν-
δρα διέθεσαν τὰ διὰ στεφάνου προσφερόμενα ποσά
ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων. Καλλίτερον μνη-
μόστυρον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ.

Ὅτιον κατεβλήθησαν τὰ ἑξῆς ποσά: Τραπεζα
Ἀθηνῶν δρ. 2000, Προνομοῦχος Σταφιδικὴ δρ.
500, Ἐταιρία Οἴνων καὶ Οἰνοπνευματικῶν δρ. 500,
Ζ. Μάτσας δρ. 800, Γ. Πιλιπόπουλος δρ. 100, οἱ
ἐκάληλοι τῆς Τραπεζῆς δρ. 800, Βορξὸς 100,
Φοργιάδης 100, Γαλατόπουλος καὶ Χρηματιστή-
ριον ἀνὰ 100, τὰ ἐν Ἀθήναις ὑποκαταστήματα
250, Ἑλληνικὴ Ἐταιρία Μεταλλείων 100, Δ.
Μπόφ, διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς
Τραπεζῆς ἐν Βόλῳ 100, Στ. Σιγρίτι δρ. 200, Μ.
Νεγροπόντης 100, Γ. Θεολόγης 100, Τράπεζα Μυ-
τιλήνης 100, Ν. Βλάχου 100, Γ. Στρατούλης
150, Α. Μάτσας 25, Μ. Δαμηράλης 50, Κ. Ἰω-
αννίδου 100, Ν. Κανελλόπουλος 100, Ἐτ. Χαρί-
λαος 100, Ν. Ἀξελὸς καὶ Β. Μάτσας 100, Ὑπο-
κατάστημα Ἀθην. Τραπεζῆς Πειραιῶς 100, Ἀνώ-
νυμος 20, Οἰκογένεια Πεσμαζόγλου 300, Τρά-
πεζα Ἀνατολῆς 150, Ὑπμα Τραπεζῆς Ἀθηνῶν
ἐν Βόλῳ 100, Α. Βάτσος 100, Π. Χάγερ 50, Κ.
Μπαλάσος 50, Π. Σχίζας 50, Γ. Μιρέτας 50.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς
Ἑλληνικῆς ἑταιρίας οἴνων
καὶ οἰνοπνευματικῶν.

Συνελθὼν σήμερον εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν
ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς
Ἀθηνῶν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ

ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

προέδρου αὐτοῦ

Ἡ φέρεσις

Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ

τῇ Οἰκογενείᾳ τοῦ μεταστάντος.

Νὰ ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίσιος ση-
μαία ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐταιρίας.

Νὰ παρακολουθῆσθῃ τὴν ἐκφοράν μετὰ
τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐ-
ταιρίας.

Νὰ κατατεθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας εἰς τὸ
ταμεῖον τοῦ ἐνταῦθα «Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων»
δραχμαὶ πεντακόσιαι εἰς μνήμην τοῦ μετα-
στάντος, ἀντὶ στεφάνου συμφώνως τῇ ἐκφρα-
σθεῖσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς Οἰκογενείας Του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1907.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορι-
κοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν συνελθὼν ἐκτάκτως
ἐπὶ τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ Μ. Ἰορδα-
νοπούλου Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβου-
λίου καὶ Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν
λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐνεργὴν αὐτοῦ δράσιν ὑπὲρ
τοῦ ἐμπορίου.

Ἄποφασίζεσι

1ον) Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

τῆς 28 Ὀκτωβρ. (10 Νοεμβρίου).

τῆς 30 Δεκεμ. (12 Ἰανουαρ. 1908)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτους 1907.

Ἐκάστον Γραμματίον
παρέχει συμμετοχὴν
εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος
ἐκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Δραχ. 675,000 Δραχ.

Ἐκάστον Γραμματίον
ἰσχύον διὰ μίαν
ἐκ τῶν κληρώσεων
τιμᾶται Δραχμῆς.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἐν Μείρα Κέρδος. . . . . 100,000 Δρ.

Ἐν Κέρδος. . . . . 25,000 »

Ἐν Κέρδος. . . . . 10,000 »

Τρία Κέρδη ἐκ 5,000 . . . . . 15,000 »

Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000 . . . . . 5,000 »

411 Κέρδη ἐξ 100. . . . . 41,100 »

578 Κέρδη ἐκ 50. . . . . 28,900 »

Ἐν ὅλῳ Κέρδη 225,000 Δρ.

τοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου.
2ον) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια
τοῦ Συλλόγου τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ μεταστάντος.
3ον) Νὰ ἀκολουθήσῃσι τὰ μέλη τοῦ Συμ-
βουλίου τὴν ἐκφοράν καὶ
4ον) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ
τῶν ἐφημερίδων.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1907.
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Γ. Στρατούλης Α. Ἀναστασιάδης

Σύλλογος Ἐμποροῦπαλλήλων

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου
τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων Ἀθηνῶν συνελθὼν
εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῇ λυπηρᾷ ἀγγελ-
λίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιτίμου μέλους καὶ ἐυερ-
γέτου αὐτοῦ

Μιλτιάδου Ἰορδανοπούλου

Ἀποφασίζεσι ὁμοφώνως 1) Ν' ἀναρτηθῇ ἡ
σημαία τοῦ Συλλόγου μεσίσιος ἐν τῷ Μεγά-
ρῳ αὐτοῦ εἰς ἐνδεξιν πένθους. 2) Νὰ πενθῆσθῃ
ὁ Σύλλογος ἐπὶ πενθήμερον. 3) Νὰ συνοδεύ-
σῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ μεταστάντος ἡ ὀλομέλεια
τοῦ Συλλόγου ἐν σώματι. 4) Νὰ καταθέσῃ
εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν δραχμὰς 100, ὅ-
πως κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἄσυλον τῶν ἀνιάτων
ἀντὶ στεφάνου, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν θέλη-
σιν τοῦ μεταστάντος. 5) Νὰ σταλῶσι συλλυ-
πητήρια γράμματα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ
νεκροῦ.

Ὁ πρόεδρος

Π. Κωνσταντινίδης

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Π. Ροδούλης

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς

Γ. Ι. Πεσμαζόγλου

Ὁ εἰδικὸς γραμματεὺς

Β. Φούτας

Τὰ μέλη

Π. Σωτηριάδης, Ν. Καραχάλιος, Η. Χελιώ-

της, Ν. Σπαθάρης, Γ. Σταματόπουλος,

Γ. Ἡρακλεῖος, Δ. Μικέας, Ζ. Σάλας.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

Τὰ ὠραιότερα καὶ τελειότερα δῶματα τὰ
ἴποια κατασκεύασε μέχρι σήμερον ἡ βυρσοδεψι-
κὴ ἐπιστήμη, ἐκμίμειν ὁ κ. ΤΣΑΜΗΣ. Ἐκ-
τελεχτικῶς ὠραῖοι καὶ πρωτοφανεῖς χρωματισμοί,
ἔξοχα δι' ὑποδήματα κατασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ
ἱεραμίλλου καλλιτέχνη ὑποδηματοποιοῦ κ.
ΤΣΑΜΗ, ὡς καὶ φόρμες τοῦ τελευταίου στυμοῦ

Ο "ΑΡΗΣ",
Ἐπιβόλιον ἠλεκτροφώτιστον, ταχύτητος
15 μιλίων τῆς Ἀτμοπλοῦς Σ. Παπαλεονάρ-
δου, μοναδικὸν δι' ἐπιβάτας ἀναχωρεῖ·
Κυριακὴν—Τρίτην—Πέμπτην
ὥραν 8 μ. μ. διὰ
Καλκίδα, Αἰδηψὸν καὶ Βόλον
Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν ὁδὸς Σταδίου.
(Τηλέφωνον Πειραιῶς 115).

1907
ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ
Δραχ. 675,000 Δραχ.
Ἐκάστον Γραμματίον
ἰσχύον διὰ μίαν
ἐκ τῶν κληρώσεων
τιμᾶται Δραχμῆς.
ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ
Ἐν Μείρα Κέρδος. . . . . 100,000 Δρ.
Ἐν Κέρδος. . . . . 25,000 »
Ἐν Κέρδος. . . . . 10,000 »
Τρία Κέρδη ἐκ 5,000 . . . . . 15,000 »
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000 . . . . . 5,000 »
411 Κέρδη ἐξ 100. . . . . 41,100 »
578 Κέρδη ἐκ 50. . . . . 28,900 »
Ἐν ὅλῳ Κέρδη 225,000 Δρ.
Ἐν Μείρα Κέρδη 100,000 300,000 Δρ.
Ἐν Κέρδη 25,000 75,000 Δρ.
Ἐν Κέρδη 10,000 30,000 Δρ.
Ἐν Κέρδη 15,000 45,000 Δρ.
Ἐν Κέρδη 5,000 15,000 Δρ.
Ἐν Κέρδη 41,100 123,300 Δρ.
Ἐν Κέρδη 28,900 86,700 Δρ.
Ἐν ὅλῳ Κέρδη 675,000 Δρ.

ΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

* Κατά τηλεγράφημα εκ Παρισίων η πληροφορία, καθ' ην θα έτελούτο εν Παρισίοις οι πολιτικοί γάμοι του Πρίγκιπος Γεωργίου της Ελλάδος, εν Αθήναις δε οι θρησκευτικοί, στερείται πάσης ύποστάσεως, δεδομένου ότι ούτε αι Έλληνικαί ούτε αι Γαλλικαί διατάξεις επιτρέπουν το τοιοῦτο. Κατ' αυθεντικὰς πληροφορίας οι γάμοι θα τελεσθῶσιν εν Παρισίοις ως εξής: Έν πρώτοις ο πολιτικός γάμος ενώπιον του αρμοδίου ληξιαρχου. Κατόπιν ο θρησκευτικός γάμος εις την Έλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ μετ' αὐτὸν εις τὴν ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν τῆς Πριγκιπισσας.

* Έκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι κατ' εἰδήσεις ἐκ Σόφιας, οἱ ἀντιπρόσωποι ὄλων τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψαῶν τὴν Βερολίνοιον συνθήκην, ἔλαβον ἐντολὴν παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ Αὐτρο-Ρωσικὸν διάδημα καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὴν ἔμφωνίαν τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ 3ου ἀρθρου τοῦ Μ. ρ-στεγείου προγράμματος.

* Έκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουσι ἐνίοχως ἐν τῷ συνόλω τὴν τελευταίαν Αὐτρο-Ρωσικὴν ἀνακοίνωσιν. Ὁ «Νέος Ἑλεῦθ. Τύπος» συμβουλεύει τὴν Πύλιν νὰ μὴ ἀντιστῆ εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις, ἀς αἱ Δυνάμεις θέλουσι νὰ εἰσαγάγουν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐπισης καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες φρονοῦσι, ὅτι ἐν τῷ ἴδιῳ αὐτῆς συμφέροντι ἡ Πύλις ὀφείλει ν' ἀποδεχθῆ πάσας τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἐκφράζουσι τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ πρὸς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ἀνακοίνωσις θὰ ἔγῃ καλὰ ἀποτελέσματα.

* Έκ Πετροῦπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ἡ ἐφημερίς «Ρῶσος» ἐπιτίθειται σφοδρῶς κατὰ τῆς Αὐτρο-Ρωσικῆς ἀνακοίνωσεως πρὸς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη καὶ καταγγέλλει τὴν Αὐστρίαν ὡς ἐπιδιώκουσαν τὴν ἐξοχολύθησιν τῆς σημερινῆς ἀνωμόλου καταστάσεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

* Κατὰ τὴν γενομένην κλήρωσιν τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἑθνικῆς ἐκείδισιν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:

172,657	92	70,000
45,140		10,000
25,889		5,000
88,634		5,000
61,530		
57,438		
12,059	ἀνά	2,000 δρ.
73,818		
101,911		

Τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ἐκείδισιν ἡ δεσποινὶς Καλλιδωνὴ Πιττάκη, κατοικοῦσα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βαΐκου ἀριθ. 32 οἰκίαν.

Η ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκποίησης τοῦ Λούβρου ἤρξισεν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου μετὰ καταπληκτικῆς ἀνθρωποποπλημύρας ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἡ διεύθυνσις ἐλπίζει ὅτι πολλὰ ταχέως θὰ ἐπιτελεσθῇ ἡ ὅλη ἐκποίησης τῶν εἰδῶν καὶ ἡ ἄρχισῃ ἡ ἴδρωσις τοῦ μεγάλου Λούβρου γυναικείων ἀμφίσεων καὶ παντοίων ἄλλων εἰδῶν χρησίμων εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον.

Οἱ κύριοι ἐπιχειρηματῆαι καλοῦνται νὰ γοράσωσιν ὀλίγως τὸ κατάστημα Λούβρου, παρεχομένης εἰς αὐτοὺς πάσης ἐνδοκίας, προσέτι δὲ δηλοῦνται αὐτοῖς, ὅτι θὰ ἔχουν ἐξησφαλίσμενην τὴν ἐνοικίασιν δι' ἑπτὰ ὄλα ἔτη.

ΝΕΟ ΨΩΜΙ:

Εἰς τοῦ ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ 22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22. (Μεγάλῃ οἰκίᾳ Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐώδες, θρεπτικὸν, γηρίας γερμανικῆς τέχνης. — Πρῶτιμάδια βανίλλιας, κέικ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργαστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Αἰθνας. — Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εὐλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλοι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουσι ψωμὶ ἀγρὸ καὶ ὑγιεινὸν — ἔλτε ζυμάρη! — ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγεινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάσεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ", ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Δέχεται μαθητὰς ἐσωτερικοὺς ἀπὸ ἡλικίας ἐτῶν 6. Διδασκαλία ἀνθρωπιστικῆ καὶ γλωσσολογικῆς.

Ἡ Ἀγγλική, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Ἰταλική, ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων ὑποχρεωτικῆ.

Τὸ μόνον Ἐκπαιδευτήριον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη διὰ μακρῶς καὶ καρποφόρον ἐργασίας διατηρεῖ ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ τῆς Διευθύνσεως Πανελληνίον τὴν φήμην του.

Κανονισμὸς ἔντυπος καὶ Λογοδοσία τῆς ἐργασίας τοῦ λήξαντος ἔτους στέλλονται ἐν τῷ αἰτοῦντι.

Τὰ τακτικὰ μαθήματα ἀρχοῦνται τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου ὀριστικῶς

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν νεότευκτον ὑπερωκεάνειον «ΜΩΡΑΓΙΤΗΣ» τόνων 12,000 μετ' ἐπιπλέον ἑλικας, διπλῶς μηχανάς, ταχύτητος 15 μιλίων συγκεντρῶν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐσχάτως ψηφισθέντων ἀμερικ. κανονισμῶν προσαρμοσμένα προσόντα

ΘΕΛΕΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΤΗΝ 6ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟ 3ον ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυνθέντες εἰς τὰ Γενικὰ Πρακτορ. τῆς Ἐταιρείας ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Ὁδὸς Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελωνεῖον. ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀγίου Ἀνδρέου. ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ. ΕΝ ΒΟΛΩ.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροφορία δίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 2 Γραφεῖον Ἑπερωκεανείου Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

Δι' ὄλους νεοτάτης μεθόδου θεραπεύεται ἡ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ἐν τῷ Θεραπευτικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀθηνῶν.

11. - ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ - 11.

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ - ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Η "ΑΝΑΤΟΛΗ"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ - ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ, πρῶτον Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους. Γ. ΑΒΕΡΩΦ πρῶτον βουλευτής. Ι. ΚΑΛΑΜΑΡΗΣ, βουλευτής. ΑΓ. ΣΧΛΗΜΑΝ, βουλευτής. Ν. ΚΟΝΤΟΣ, κτηματίας. Π. ΣΑΡΟΓΛΟΣ, εἰσοδηματίας Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ

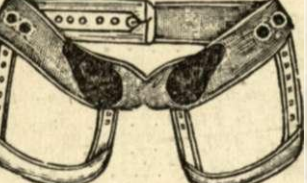
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΘ. Η. ΦΙΛΩΝ

Διὰ καταβολῆς 6 δραχμῶν κατὰ μῆνα, ἐξασφαλίζει τις ὡς ΠΡΟΙΚΑ διὰ τὰ τέκνα του, 2,000. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πατρὸς, παῖδι πάσα καταβολή, καὶ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ Συμβολαίου τὸ ἀσφαλιζόμενον παιδίον λαμβάνει ὀκλήρον τὴν προίκαν. Ἐπίσης ἐνεργοῦνται ἀσφάλεια ζωῆς, Ταμειντηρίου καὶ Μικταί. Ἐνοκία εἰς τὰς καταβολάς. Δίδονται δάνεια εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

Καταβολαὶ ἐλάχιστοι (ἀπὸ 5-6 δραχμ. μηνιαίως). Ἐνοκία εἰς τὰς καταβολάς. Δάνεια εἰς τοὺς μετόχους. Ἐξαγοραὶ τῶν συμβολαίων. Πρακτορεία εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθέντες εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἐταιρείας.

Η "ΑΝΑΤΟΛΗ", Σας παρέχει: Διὰ τῆς προικοδοτικῆσεως τὸν Ἀκοπώτερον Προνυποτικώτερον καὶ Ἐνεργητικώτατον τρόπον διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὰ τέκνα σας.

Πραγματοποιθεῖσαι ἀσφάλεια μέχρι σήμερον 3,500,000

ΟΣΟΙ ΠΑΣΧΕΤΕ ΑΠΟ ΚΗΛΗΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΓΕΡΟΝΤΕΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἀποταθῆτε εἰς τὸν νέον ἐφευρέτην

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ 6. — Ὁδὸς Ἀριστέιδου — 6.

Θὰ εἴρητε τὴν ἡσυχίαν, θὰ περιπατήτε. Οἱ κηλεπίδεςμοι εἶνε ἐξ ἐλαστικῆς ζώης καὶ οὐκ σιδηρῆς. Ἰατρὸς ἐξετάζει τοὺς πάσχοντας. Παραγγελία γίνονται δεκταὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πολυάρθρημα πιστοποιητικὰ ἐπιβεβαιῶν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σωτηρίου συστήματος.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεων.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκοις καταθέσεις εἰς κρατικὰ γραμματεῖα καὶ εἰς χρυσόν, ἢ οἰς ἑμάργκα καὶ λίρας στερεῆς ἀποδοτικῆς εἰς ἀνωμύνην προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς 8 ἐξέμετρο ἢ καταθέσεις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κτημασίῳ καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1 1/2	τοῖς 0/0	κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην.			
2	»	»	»	»	1 ἔτους
2 1/2	»	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	»	»	4 »
4	»	»	»	»	5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Καλοῦνται οἱ κύριοι Μέτοχοι τῆς Ἐταιρείας τῆν 15/28 ἐπιόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ὡρᾶ 11η π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας (Λεωφόρος Πανεπιστημίου. Στὰς Πεσμαζόγλου) πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτήσιας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἧτις ἀσφαλίσθησεται μετὰ τῆς ἐξῆς ἀντικείμενα:

α.) Ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.

β.) Συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος Ἰσολογισμοῦ τῆς Ἐταιρείας διὰ τὸ ἔτος 1906—1907 καὶ ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ προτεινομένου μερισμῶτος.

γ.) Ἐκλογὴν ἐλεγκτῶν πρὸς ἔλεγγον τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῆς Ἐταιρείας διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1907—1908 καὶ τέλος.

δ.) Προσδιορισμὸν τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐλεγκτῶν τοῦ λήξαντος ἔτους.

Συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 47 τοῦ καταστατικοῦ τῶν ἔργων τῆς Συνελεύσεως δύναται νὰ μετασχηματισθῶσιν οἱ μέτοχοι κύριοι εἰκοσι μετοχῶν, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς κυριότητος διὰ τὰς ἀνωμύτους μετοχὰς δέον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν συνελεύσειν ὀρισθείσης, νὰ προσκομισθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας εἴτε αὐτοῖσι αἱ μετοχῆ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μετασχηματισθῶσιν τῆς Συνελεύσεως μετόχων εἴτε πιστοποιήσῃσι περὶ τῆς κατῆθεσεως αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις παρ' οἰκίᾳ ποτε τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

Ἐν Λονδίῳ δὲ παρὰ τῷ Καταστήματι E. Erlanger et Co ἢ παρὰ τῷ Ὑπάρχῳ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐν Λονδίῳ καὶ τέλος.

Ἐν Παρισίοις παρὰ τῇ ἐκεῖ Banque de l'Union Parisienne (17 Rue Chauchat).

Ἐπὶ τῇ προταγῇ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων, ἅτινα δέον νὰ μηνυνοῦσιν καὶ τοὺς ἀρμόμιους τῶν μετοχῶν, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τοὺς μετόχους ἀπόδειξις, ἧτις χορηγεῖται ὡς εἰσπητήριον διὰ τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1907. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ζ. Κ. ΜΑΥΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΜΗΜΑ ὨΤΙΣΜΟΥ

Γενικὴ ὁμοθυμαδὸν πρὸς κοῦσαν οἰνοπνευματικῶν διὰ ὄψισμόν, ὀφθαλμοῦν κ.τ.λ.

1. Μὴ ἀγίγνετε ἀπομύματα (ξερῶματα) τὰ δοχεῖα οἰνοπνευματικῶν διὰ νὰ μὴ ἐξαίμωσινται.

2. Μὴ μεταχειρίζεσθε ποτὲ καθήματα, δοχεῖα διὰ τὸ οἰνοπνεῦμα, ἰδίως δὲ ὅσα προεῖχον πύργων ἑλαίου ἢ Πητρούλιον.

3. Μὴ πληροῦντε φιάλα πληρῶν τῶν οἰνοπνευματικῶν δοχείων οἰνοπνευματικῶν πρὸ πάντων τῶν ἄλλων.

4. Ἀποφεύγετε νὰ ριζιπτε διὰ τῆς φιάλης ἢ ἑλάου δοχεῖου οἶνον ἐντὸς ἀνηρημένων καὶ λευκωγούσης ἰδρὸς λάμπας, καμίντου, σιδήρου σιδερώματος καὶ ἐν γενεῖ παντὸς μηχανήματος καταναλισκόντος οἶνον.

5. Τὸ οἶνον εἶνε ἐντελῶς ἀκατάλληλον διὰ προοίμια κροθῶντων, πρῆτι δὲ ν' ἀποφεύγετε τὴν λίαν ἐπικίνδυνον χρῆσιν αὐτοῦ διὰ τοιαύτας ἀνάγκας.

6. Αἱ λάμπαι δέον νὰ καθαρίζονται (καθαρίζονται) καλῶς ἐξωτερικῶς μετὰ τὸ γέμισμα, ἢ ἀποφεύγετε δὲ νὰ γεμίσετε αὐτὰς μετὰ τοῦ μηχανήματος.

7. Πρὸς ὀφθαλμῶν τῶν καμιντῶν νὰ καλύπτεται αὐτὰ διὰ τοῦ καλύμματος τῶν, οὐδὲ ποτε δὲ νὰ σβένγηται αὐτὰ ἐμφωσάντες ἐντὸς τοῦ καμιντῶν καὶ ἐπὶ πλέον διὰ βελόνης νὰ καθαρίζετε τακτικῶς τὰς ὀφθαλμοῦς.

8. Εἰς περιστάσιν ἀναφλέξεως τοῦ οἰνοπνευματικῶς τοῦτο σβέννεται εὐκολώτατα δι' ὀλίγον ὕδατος.

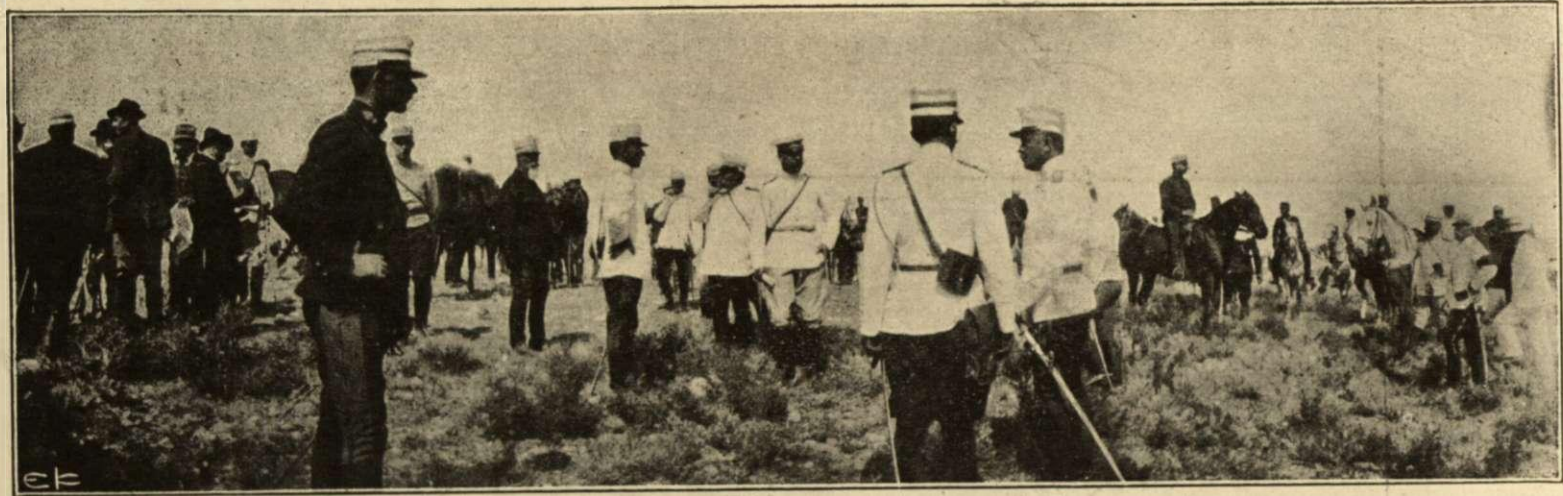
Ἐκ τοῦ Γραφείου

Αποχώρησις τῶν ἀξιωματικῶν μετὰ τὴν «κραιπνὴν» μάχην τῆς 20ῆς.

Ὁ Πρίγκιψ Ἀνδρέας ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἰλης τευ, τὴν ὥραν τῆς ἐπιτεωρήσεως εἰς τὸ Γουδί.

Ὁ Λιάδογος κατὰ τὴν μάχην τῆς 19ῆς Σεπτεμβρίου.—Ὁ στέατηγός Δημόπουλος, ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί.—Ἀριστερὰ δὲ μίλος δημοδιδασκάλων.

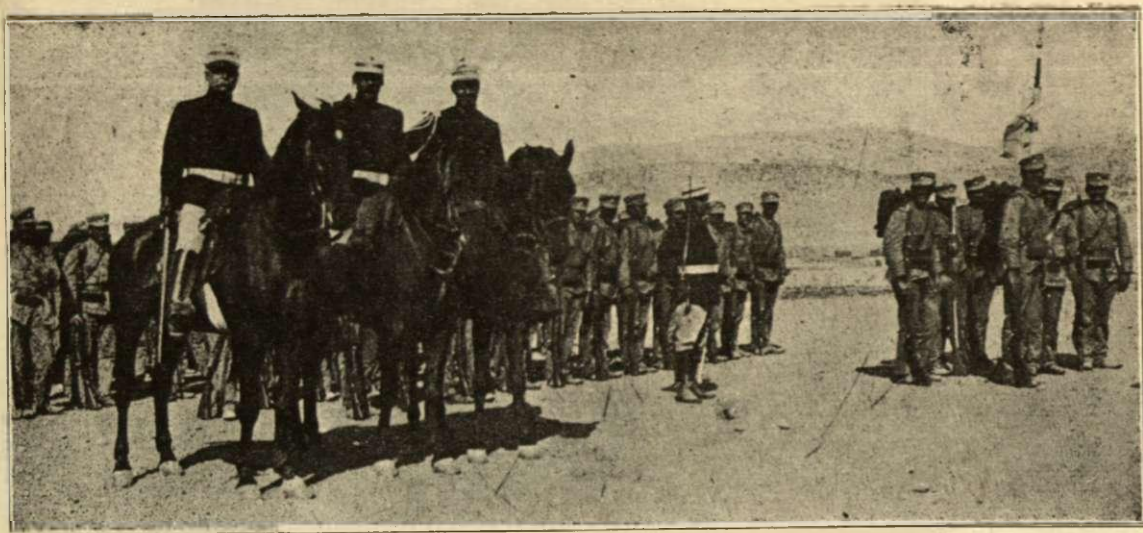
Ὀβλαμὸς τῆς ἐρεῖνης τῆς ἐρυθρᾶς στρατιᾶς ὑπὸ τὸν ἐπίλοχον Λάμπρον Εὐστ.

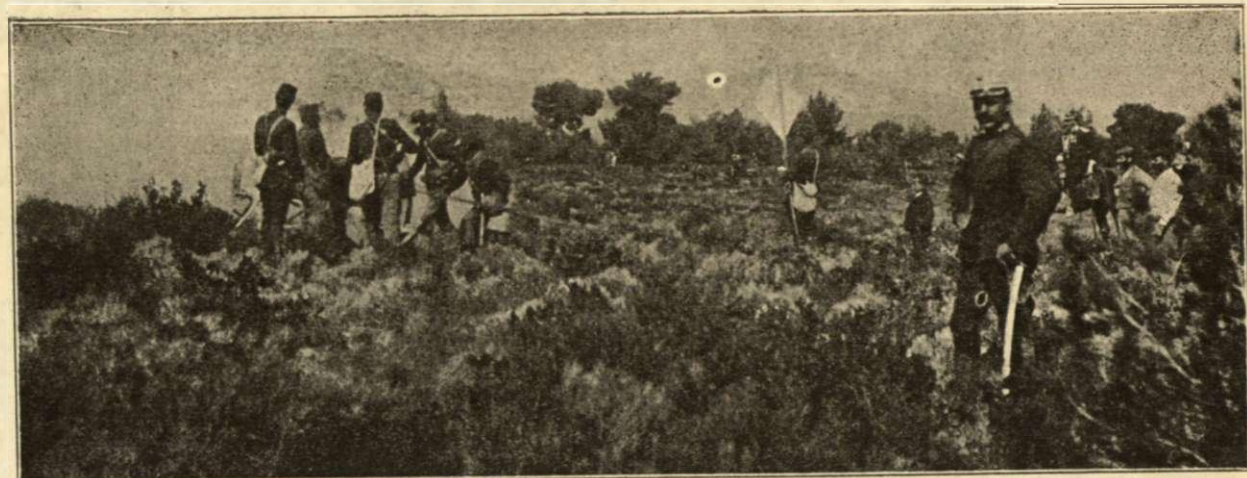
Συζήτιον εἰς τὴν Βάσσην, μετὰ τὴν μάχην.

Τὸ ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην κ. Τσητσον 7ον Σύνταγμα παρελαύνον τὴν ὁδὸν Σταδίου, εἰς τὴν καμινὴν τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Σύνταγμα

Τὸ 11ον Σύνταγμα διοικώμενον ὑπὸ τοῦ Ταγματάρχου κ. κ. Δελαγαρμάτικα, ὡς Συνταγματάρχου. Παπούλια, Ταγματάρχου καὶ Γεωργίου Λοχαγοῦ, εἰς τὸ Γουδί.

Καθαρισμὸς πυροβόλων μετὰ τὴν βολὴν. Ὀβλαμὸς τοῦ Ἀθηναίου κ. Ταρσοῦλη. Εἰς ἀπόστασιν φαίνεται ὁ Στρατ. ἀκλόουθος τῆς Γαλλ. Ἱερουβείας κ. Μπερὸν Δ' Ἄρς

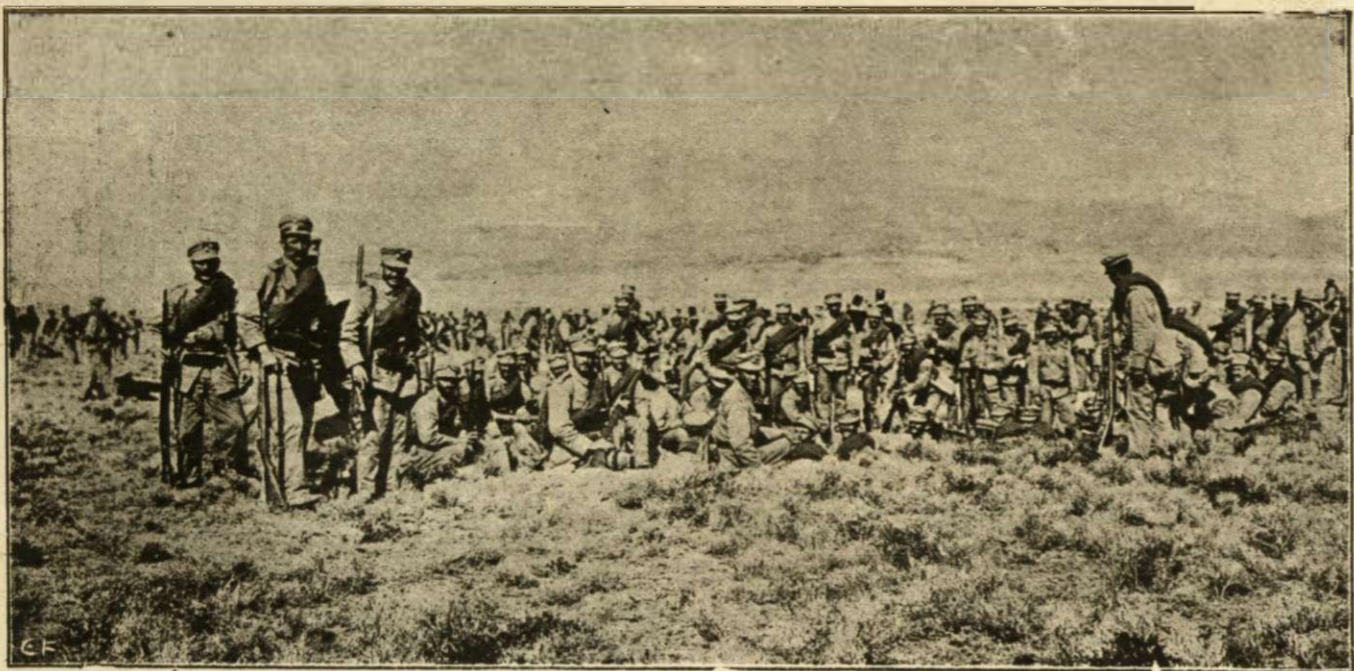

Ἡ ἀρχὴ τῆς μάχης. Ἄνοδος ἐπὶ λόφον μετὰ περὶφράξεων τοῦ 4ου λόχου τοῦ 7ου συντάγμ. Εἰς τὴν γραμμὴν φαίνονται οἱ ἀξιωματικοὶ Τσερούλης Κ. ἱππολ. καὶ Σορέλης Α. Ἀθηναίου. Εἰς ἀπόστασιν δὲ ὁ λοχαγὸς Κ. Μήτσας Κ. δεκνύων διὰ τῆς χειρὸς.

Ἡ ἐπιθετικὴ τοῦ 3ου Πεζ. Συντάγματος ἐπὶ τὸν ἀθηναίου. Φεργκιᾶν περίε ἐνδ. φρέατος

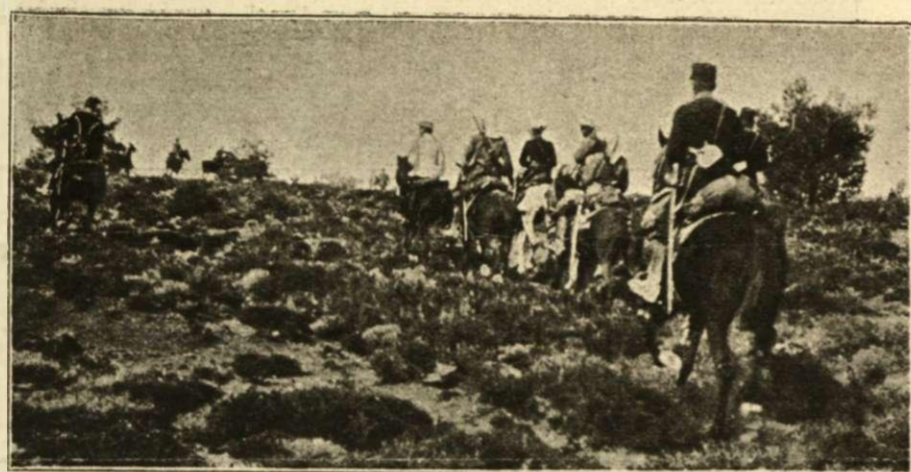

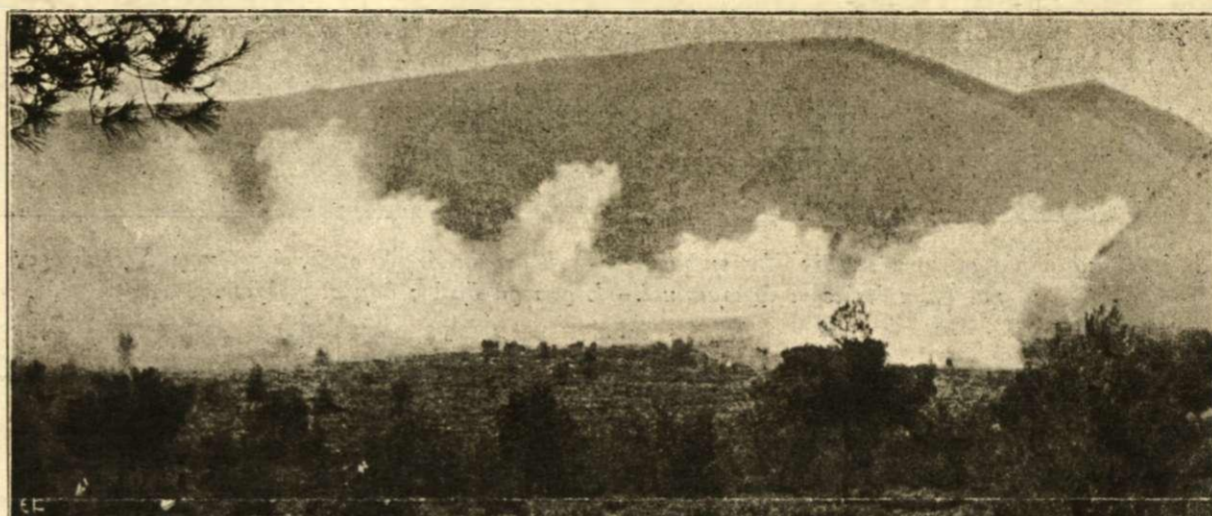
Τάγμα στρατού εν άνοπιούσει

Ανάπτυξις κλιμακίων έτοιμων προς πυροβόλησιν

Οδλαμός της διαηρεσίας της ερείνης. Από την τελευταίαν μάχην του Σαββάτου.

Πυροβολαρχία βάλλουσα από της κορυφής λόφου κατά την τελευταίαν μάχην. Ο καπνός καλύπτει τάπυροβόλα.

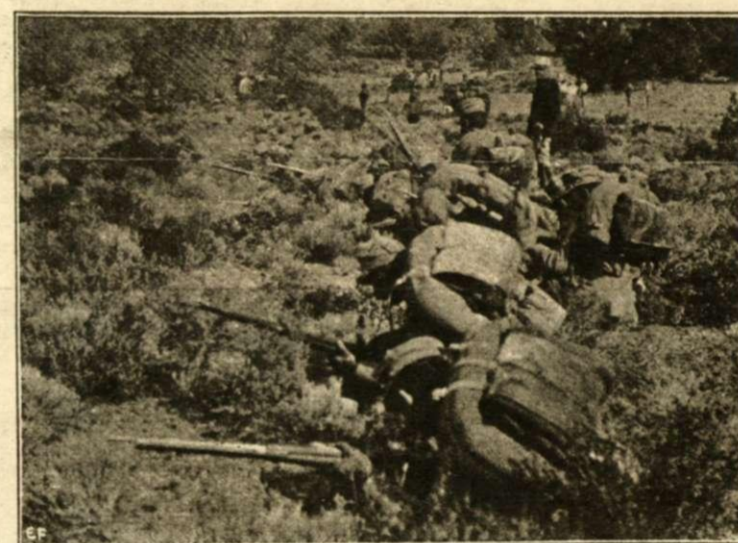
Έφεδροι και δημοσιογράφοι εις το Χαλάνδρι

Έφεδροι διαρασμένοι επιτίθενται κατά της ύδατοποθήκης του σταθμού Χαλάνδριον μετά την τελευταίαν μάχην.

Ύστερα από πορείαν 24 χιλιομέτρων και την γενομένην μάχην οι έφεδροι εινε ακόμη άκμαίοι και φαιδροί. — Καταυλισμός του 3ου πεζ. Συντάγματος μετά την μάχην της 19ης Σεπτεμβρίου.

Λόχος μηχανικῶν βάλλων από χάνδακος κατά την μάχην του Σαββάτου

Η παρέλασις εις το Γυνδι του 8ου πεζ. Συντάγματος προ του Διαδόχου. Προηγείται έφιππος ο Λοχαγός Επιτελής Ι. Δημητρακόπουλος

Ἡ «Ἀλήθεια» εἶνε τὸ μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι εἰκονογραφικόν, καλλιτεχνικόν, πολιτικόν, φιλολογικόν, οἰκογενειακόν περιοδικὸν συγχρόνως καὶ ἡμερησίον. Πλούτος ἐκλεκτῆς ποικίλης καὶ πρωτοτύπου ἔλης, δοβαρᾶς, ὠφελίμου, τερπνῆς, διδακτικῆς. Καλλιτεχνικὸν πανόραμα εἰκόνων. Ἀριθμεῖ ὑπὲρ τὰς 3.000 συνδρομητὰς ἀνά τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικόν. Μεγάλῃ ἰδιαιτέρᾳ κυκλοφορίᾳ διὰ τοῦ Πρακτορείου τῶν ἡμερησίων. Ἀπαραίτητον στόλισμα οἰουδήποτε γραφείου, καταστήματος, πάσης οἰκογενείας. Μοναδικὸν ὄργανον διαφήμισεων καὶ ἀγγελιῶν, οἰασδήποτε δημοσιεύσεως. Εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» τὴν Κυριακὴν εἰκόνας ἀπὸ τὴν θεμελίωσιν τῆς Νέας Ἀγχιάλου.